

การวิเคราะห์เนื้อหาการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุดชินจังจอมแก่น

การ์ตูนเรื่อง “ชินจังจอมแก่น” เป็นหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่วาดโดย Yoshito Usui ในปี ค.ศ.1992 ตีพิมพ์ครั้งแรกเป็นหนังสือการ์ตูนรายสัปดาห์ใช้ชื่อว่า “เครยอนชินจัง” หลังจากนั้นได้มีการนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์โทรทัศน์ออกอากาศเป็นตอนๆ ละครึ่งชั่วโมง ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในประเทศญี่ปุ่น ต่อมาใน พ.ศ. 2539 สำนักพิมพ์ TNG Publishing Co., Ltd. (ปัจจุบันเป็น Nation Edutainment Co., Ltd.) และอีกหลายสำนักพิมพ์ได้นำหนังสือการ์ตูนเครยอนชินจังมาแปลเป็นภาษาไทยออกจำหน่าย ซึ่งได้รับความนิยมจากกลุ่มผู้อ่านจำนวนมาก จนกระทั่ง พ.ศ. 2540 ทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ได้ซื้อลิขสิทธิ์ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้มาแพร่ภาพออกอากาศโดยใช้ชื่อว่า “ชินจังจอมแก่น” ซึ่งปัจจุบันภาพยนตร์เรื่องนี้ยังคงแพร่ภาพทางไทยทีวีสีช่อง 3 ทุกเย็นวันจันทร์ – ศุกร์ ในช่วงเวลา 19.25 – 19.30 น. (ก่อนข่าวภาคค่ำ) วันละ 1 ตอน และในปี 2545 ทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ได้ปรับผังรายการชินจังจอมแก่นมาฉายในช่วงเช้าทุกวันจันทร์ – วันพุธ เวลา 6.45 – 7.00 น.

การวิเคราะห์เนื้อหาการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุด “ชินจังจอมแก่น” ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาจากวีดีโอเทปและวีดีโอซีดีที่มีวางจำหน่ายและให้เช่า จำนวนทั้งหมด 24 ม้วน รวม 245 ตอน โดยศึกษาวิเคราะห์จากเนื้อหาในแต่ละตอนและนำมาสรุปเป็น ตัวละคร แก่นเรื่อง การดำเนินเรื่อง และลักษณะการแสดงพฤติกรรมของชินจัง

“ชินจังจอมแก่น” เป็นภาพยนตร์การ์ตูนแนวตลก (comedy) มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวและพฤติกรรมการแสดงออกของเด็กชายวัย 5 ปีที่ชื่อโนะฮาร่า ชินโนะสุเกะ หรือ ชินจังที่มีนิสัยซุกซนและมักสร้างความวุ่นวายให้พ่อแม่ คุณครู และเพื่อนๆ ที่โรงเรียนตลอดจนผู้คนรอบข้างต้องเดือดร้อนและคอยแก้ไขปัญหายู่เป็นประจำ ความสนุกสนานของการ์ตูนอยู่ที่การสอดแทรกมุขตลกไปกับแสดงพฤติกรรมและการใช้คำพูดอย่างตรงไปตรงมาของชินจังทำให้เนื้อหาเป็นที่ตลกขบขันและน่าติดตาม

1. ตัวละคร

ตัวละครในการ์ตูนชินจังจอมแก่นแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ ตัวละครหลัก ตัวละครรอง และ ตัวละครอื่นๆ ซึ่งตัวละครแต่ละตัวจะมีบุคลิกลักษณะและบทบาทความสำคัญที่แตกต่างกันไป

1.1 ตัวละครหลัก เป็นตัวละครที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการดำเนินเรื่องราว ได้แก่บุคคลในครอบครัวโนะฮาร่า ประกอบด้วย ชินจัง มิซาเอะ (คุณแม่ของชินจัง) และฮิโรชิ (คุณพ่อของชินจัง)

1.1.1 โนะฮาร่า ชินโนะสุเกะ หรือ ชินจัง เด็กชายอายุ 5 ขวบ รูปร่างเล็ก แต่ ศีรษะโต คิ้วหนา เรียนอยู่ในชั้นอนุบาลของโรงเรียนอนุบาลฟุตาบะ ห้องทานตะวัน ชินจังมีอุปนิสัยซุกซน ตื้อรั้น เอาแต่ใจ ไม่ค่อยเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ ทะลึ่ง เจ้าชู้ ชอบพูดจาจับผู้หญิงสวยที่มีอายุมากกว่า ชินจังเป็นเด็กขี้ลืม ชอบนอนตื่นสาย และขี้เกียจไม่ค่อยชอบเก็บของเล่นหลังจากที่เล่นเสร็จ เด็ดร้อนถึงแม่ต้องตามเก็บให้อยู่เป็นประจำ ชินจังยังชอบเล่นพิเรนแบบที่เด็กคนอื่นไม่เล่นกัน เช่น เอากางเกงในของแม่มาสวมศีรษะทำเป็นหน้ากากเพื่อเลียนแบบหน้ากากแอ็คชั่น หรือชอบอวดอวยวะเพศและก้นของตนเองต่อหน้าผู้อื่นโดยไม่รู้สึกลาย นอกจากนี้ชินจังยังชอบพูดตรงไปตรงมาโดยไม่ดูกาลเทศะ ชอบเถียงแม่และชอบเลียนแบบคำพูดของพ่อมาใช้ต่อว่าแม่ทำให้แม่โมโหอยู่บ่อยๆ

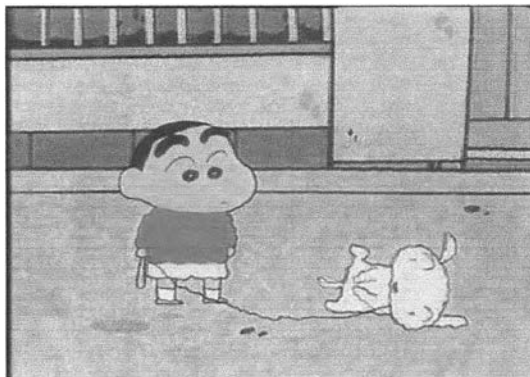
แม่ชินจังจะเป็นเด็กซุกซนและคอยสร้างความวุ่นวายให้แม่ต้องเด็ดร้อนอยู่เสมอๆ แต่ชินจังก็เป็นลูกที่รักแม่มาก เช่น เมื่อแม่เรียกใช้ให้ไปหยิบของหรือซื้อของ แม่ชินจังจะทำท่าบ้ายเบี่ยงไม่ทำตามคำสั่งในตอนแรก แต่สุดท้ายก็ยินดีทำตามแม่สั่ง หรือในวันแม่ชินจังทำบัตรทูปหลังและวาดรูปแม่เพื่อจะมอบให้เป็นของขวัญวันแม่ แม้แต่ในเวลาแม่ไม่สบายชินจังก็จะคอยดูแลปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้แม้ว่าจะทำไม่ค่อยถูกก็ตาม

ชินจังยังรักเพื่อนมีน้ำใจกับเพื่อน โดยเฉพาะกับเพื่อนที่ชื่อมาซาโอะคุง เมื่อมาซาโอะคุงถูกเด็กนักเรียนโตกว่ารังแก ชินจังก็เข้าไปช่วยเหลือแม้การแสดงออกของชินจังจะดูไม่ตั้งใจเข้าช่วยก็ตาม แต่สุดท้ายก็ทำให้เด็กโตคนนั้นไม่กล้ามายุ่งกับมาซาโอะคุงอีก ชินจังเป็นเด็กร่าเริงสนุกสนาน มีจิตใจเมตตา รักสัตว์ เมื่อชินจังเห็นสุนัขที่ถูกทิ้งและเพื่อนๆ คนอื่นพากันปฏิเสธที่จะเลี้ยงมัน ก็มีเพียงแต่ชินจังที่นึกสงสารและเอามาเลี้ยงและตั้งชื่อให้มันว่า “ชิโร่”

แต่หลังจากนั้นชินจังก็ไม่ค่อยดูแลเอาใจใส่ชิโร่ เช่น สีมให้อาหาร สีมพาไปเดินเล่นบ้าง จนแม่ต้องคอยดูว่าบ่อยๆ แต่ชินจังก็ยังรักชิโร่และชอบสอนท่าทางแปลกๆ ให้ชิโร่ทำอยู่เสมอๆ

ชินจังเป็นเด็กฉลาด แต่บางครั้งก็เป็นลักษณะฉลาดแกมโกงเพื่อที่จะเอาชนะเพื่อนหรือเพื่อหลอกแม่ ชินจังเป็นเด็กช่างซักช่างถามจนบางครั้งแม่และคุณครูประจำชั้นรู้สึกรำคาญที่จะตอบคำถามที่ไร้สาระของชินจัง นอกจากนี้ ชินจังเป็นเด็กมีพรสวรรค์ทั้งทางด้านดนตรี กีฬาและการวาดภาพ ทางด้านดนตรีชินจังชอบร้องเพลงหน้ากากแฉีกชั้นและยังชอบเต้นระบำสายกันซึ่งเป็นท่าที่ชินจังคิดขึ้นมาเองและสามารถเต้นประกอบดนตรีพริ้วไหวได้อย่างสวยงาม ทางด้านกีฬาชินจังสามารถเล่นกีฬาประเภทต่างๆ ได้อย่างดีและสามารถชนะคู่แข่งได้แม้บางครั้งจะเป็นลักษณะโชคช่วยหรือเหตุบังเอิญก็ตาม เช่น การว่ายน้ำชินจังสามารถว่ายน้ำด้วยท่าลูกหมาตกน้ำขณะคาซาม่าคงได้อย่างสบายๆ หรือการเล่นสเกตน้ำแข็งแม้จะเป็นการเล่นเพียงครั้งแรก ชินจังก็สามารถเล่นได้ดีจนนักกีฬาทีมชาติออกปากชม การเล่นเบสบอลก็เช่นกันเพียงแค่พอสอนเล่นเบสบอลเพียงวันเดียวชินจังก็เล่นได้เก่งจนพ่อवादฝันอยากให้ชินจังเป็นนักเบสบอลทีมชาติสำหรับพรสวรรค์ทางด้านวาดภาพ ชินจังสามารถวาดภาพจนเป็นนิทานที่ชินจังคิดขึ้นมาเองชื่อ "การผจญภัยของหมูกระตักกระตัก" แม้จะเป็นการ์ตูน 2 หน้าจบ (มีเพียงหน้าเริ่มต้นและหน้าสุดท้าย) แต่ชินจังก็เอาไปวางขายในร้านขายหนังสือ และเพื่อนๆ ก็พากันมาซื้อ (แต่ไม่จ่ายเงิน) จนคนขายหนังสือแปลกใจ

สิ่งที่ชินจังชอบมาก คือ หน้ากากแฉีกชั้น การ์ตูนแนว Super Hero ที่ฉายทางโทรทัศน์โดยมีพระเอกเป็นมนุษย์สามารถแปลงกายเป็นร่างที่มีพลังวิเศษไว้ปราบปรามเหล่ามารร้าย ชินจังชอบการ์ตูนเรื่องนี้มากและจะไม่ยอมพลาดดูเรื่องนี้เด็ดขาดแม้ในช่วงเวลาที่ต้องไปพักแรมที่โรงเรียนชินจังก็ยังแอบหนีไปปั่นกำแพงโรงเรียนเพื่อดูการ์ตูนหน้ากากแฉีกชั้นในบ้านที่อยู่ข้างๆ โรงเรียน ชินจังยังชอบเลียนแบบท่าทางของหน้ากากแฉีกชั้นมาเล่นกับแม่และเพื่อนๆ อยู่บ่อยๆ อีกสิ่งหนึ่งที่ชินจังชอบมากคือ ผู้หญิงสาวสวย โดยเฉพาะผู้หญิงในชุดว่ายน้ำขาวเว้า (ชุดว่ายน้ำแบบ High Cut ที่ชอบขากางเกงยกขึ้นมาสูง) ซึ่งชินจังชอบจินตนาการว่าตนอยู่ในวงล้อมของสาว ๆ ในชุดว่ายน้ำ ขนมหือคโก็ปีเป็นขนมที่ชินจังชื่นชอบมาก ตรงข้ามกับพริกหยวกเป็นสิ่งที่ชินจังเกลียดที่สุด สิ่งที่ทำให้ชินจังกลัวก็คือ การไปหาหมอฟัน (แต่ถ้าหากหมอฟันเป็นสาวสวยก็จะไม่กลัว) และเวลาที่แม่โกรธอย่างรุนแรงจนมีรังสีความโกรธแผ่ขยายรอบๆ ตัวแม่

ภาพที่ 1 ชินจังกับชิโร่สุนัขที่ชินจังเลี้ยงไว้

1.1.2 **โนะฮาร่า มิซาเอะ** คุณแม่ของชินจัง อายุ 29 ปี ผมหักโคก ใบหน้ายาวรี รูปร่างผอมสูง จบการศึกษาระดับมัธยมปลาย มิซาเอะเป็นแม่บ้านที่ดีคอยดูแลปรนนิบัติสามีและลูกตามแบบฉบับของสตรีชาวญี่ปุ่น เป็นสตรีที่มีความอดทนสูงเพราะต้องอยู่ใกล้ชิดกับชินจังมากที่สุดและต้องคอยแก้ไขปัญหาที่ชินจังก่อไว้เสมอๆ แต่บางครั้งความอดทนก็หมดลงเมื่อต้องพบกับความซุกซนและการใช้คำพูดที่ไม่มีสัมมาคารวะของชินจัง มิซาเอะมักอับอายขายหน้าผู้อื่นอยู่บ่อยๆ กับการกระทำของลูกชาย เพราะชินจังชอบเอาความลับของแม่ไปพูดในที่สาธารณะ เช่น แอบเข้าไปดูกางเกงในแม่ในขณะที่แม่กำลังซื้อของในห้างสรรพสินค้าแล้วพูดออกมาเสียงดังว่า “วันนี้แม่ใส่ลายจุด” หรือ ชอบพูดเปรียบเทียบหน้าอกของแม่กับรูปภาพผู้หญิงที่ติดตามสถานีรถไฟ หรือแม้แต่เวลาที่พนักงานมาส่งเอกสารที่บ้านในขณะที่แม่ไม่อยู่ ชินจังก็บังคับให้พนักงานพูดว่า “มิซาเอะกางเกงในบางใสแจ๋ว” เพื่อใช้เป็นรหัสในการขอเข้ามาส่งของในบ้าน

มิซาเอะเป็นแม่ที่รักลูกมากพยายามสอนสิ่งที่ดีๆ หลายอย่างให้แก่ชินจัง ไม่ว่าจะเป็นการพูดจา การปฏิบัติตนในกิจวัตรประจำวัน รวมทั้งมิซาเอะยังตั้งความหวังให้ชินจังมีการศึกษาสูงและมีหน้าที่การงานที่ดี แต่ดูเหมือนความฝันของมิซาเอะเกือบจะล่มสลาย เพราะชินจังมักสร้างปัญหาความยุ่งยากใจให้มิซาเอะคอยแก้ไขอยู่เสมอๆ ด้วยความที่มิซาเอะเป็นแม่บ้านอยู่ดูแลชินจังทั้งคู่จึงมีความใกล้ชิดสนิทสนมกันมาก มิซาเอะสามารถเล่นและร่วมร้องเพลงหน้าากากแอ๊ดซันกับชินจังได้ และมิซาเอะก็จะรู้ทันเล่ห์เหลี่ยมของชินจังอยู่เสมอๆ เวลาที่มิซาเอะไปข้างนอกก็มักจะพาชินจังไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นห้างสรรพสินค้า โรงภาพยนตร์ ร้านทำผม ร้านหนังสือ โรงพยาบาล ฯลฯ ซึ่งทุกแห่งที่มิซาเอะพาชินจังไปนั้น ชินจังก็จะไปสร้างความวุ่นวายให้มิซาเอะ

ต้องคอยกล่าวขอโทษผู้อื่นที่ชินจังไปก่อความวุ่นวายอยู่ตลอดเวลา ชินจังยังชอบตั้งฉายาให้ มิซาเอะอยู่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น “ยายแก่ซิ้งก” “มิซาเอะยายแก่กันใหญ่” “ยายแก่ตีนกา” และยังชอบพูดเปรียบเทียบรูปร่างผอมหน้าอกเล็กของแม่กับนางแบบในชุดว่ายน้ำที่มีหน้าอกใหญ่ จนทำให้แม่โมโหอยู่บ่อยๆ และเมื่อมิซาเอะโมโหจนทนไม่ไหว เธอจะใช้ท่าไม้ตายในการจัดการกับ ชินจัง โดยการใช้กำปั้นทุบศีรษะชินจังจนปวดบวมเป็นลูกชาลาเปา หรือบางครั้งก็ใช้กำปั้นขมับ ชินจังจนชินจังต้องร้องโอดโอย แม้จะเป็นการลงโทษที่ดูทารุณจนบางครั้งมิซาเอะรู้สึกใจอ่อน เพราะเป็นห่วงความรู้สึกของลูกชาย แต่สุดท้ายชินจังก็ไม่สำนึกและไม่รู้สึกกลัวกับความเจ็บปวด เป็นไยนั้นเลย และเมื่อชินจังทำผิดซ้ำๆ บ่อยๆ มิซาเอะก็ต้องทำเป็นสมมุติสัญญาห้ามของ ชินจัง ซึ่งนับวันข้อห้ามเหล่านี้ก็ยิ่งทวีเพิ่มมากขึ้น เช่น สัญญาข้อที่ 1 ห้ามพูดเลียนแบบพ่อ หรือ สัญญาข้อที่ 7 ห้ามเอากางเกงในของแม่มาคลุมหัว เป็นต้น

กิจวัตรประจำวันของมิซาเอะ คือ เตรียมอาหารเช้าและคอยดูแลชินจังให้ แต่งตัวและทานข้าวให้เสร็จก่อนรถโรงเรียนมารับ ในยามว่างมิซาเอะจะทำงานบ้าน หรือโทรศัพท์ ไปคุยกับเพื่อนบ้าน หลังจากนั้นก็จะนอนกลางวันแล้วตื่นขึ้นมาเตรียมอาหารว่างให้ชินจังและ เตรียมอาหารเย็นให้ครอบครัว สิ่งที่มิซาเอะชื่นชอบมากคือ การไปจับจ่ายใช้สอยที่ห้างสรรพสินค้า โดยเฉพาะในช่วงลดราคา แต่เพราะสภาพทางครอบครัวอยู่ในฐานะปานกลางบางครั้ง มิซาเอะจึงได้แต่เลือกดูแต่ยับยั้งชั่งใจไม่ซื้อ นอกเสียจากว่าสามีของเธอจะมอบเงินพิเศษให้ สิ่งที่ มิซาเอะเกลียด คือ แมลงสาบโดยเฉพาะเวลามันบิน และสิ่งที่จะทำให้มิซาเอะโกรธจนถึงขีดสุด คือ เมื่อได้ยินชินจังพูดว่ามิซาเอะว่ามีหน้าอกเล็ก หรือเป็นยายแก่กันใหญ่

ภาพที่ 2 ชินจัง ฮิโรชิ และมิซาเอะ

1.1.3 **โนะฮาร่า ฮิโรชิ** พ่อของชินจัง อายุ 35 ปี รูปร่างบึกบึน ดูแข็งแรง มีหนวดเคราบางๆ ทำให้ดูเหมือนเป็นผู้ชายที่ไม่ค่อยเรียบร้อย มีนิสัยทะเล้ง เจ้าชู้ ทำงานเป็นพนักงานในบริษัทที่ไม่ค่อยใหญ่แห่งหนึ่งโดยดำรงตำแหน่งในระดับหัวหน้างาน ครอบครัวโนะฮาร่ามีฮิโรชิเป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัวเขาจึงเป็นคนขยันขันแข็งทำงานเพราะอยากให้ครอบครัวได้เป็นอยู่อย่างสุขสบาย บางครั้งในวันหยุดฮิโรชิจะต้องพาลูกค้าเล่นกอล์ฟ หรือต้องนำงานมาทำที่บ้านเพื่อให้ตนเองได้เลื่อนขั้นในตำแหน่งที่สูงขึ้นเงินเดือนจะได้มากขึ้น ฮิโรชิจึงไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับชินจัง แต่ถึงอย่างไรฮิโรชิก็จัดเป็นพ่อที่ดีและรักลูกมาก เขาจะคอยตามใจชินจังเกือบทุกอย่างและแทบจะไม่ว่างได้ดูหรือตีชินจังเลย หากมีเวลาเขามักจะพาครอบครัวไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ และใช้เวลาเล่นสนุกกับชินจัง

แม้ฮิโรชิจะไม่ค่อยมีเวลาได้ใกล้ชิดชินจังเหมือนกับมิซาเอะ แต่นิสัยหลายๆ อย่างของเขาก็ถูกชินจังเลียนแบบมา ไม่ว่าจะเป็นนิสัยทะเล้งชอบแอบมองสาวสวยหรืออวดอวยวะเพศ เพราะฮิโรชิก็ชอบอวดอวยวะเพศของตนเองเวลาที่ไปอาบน้ำกับชินจัง ในเวลาอาหารเย็นที่บ้านฮิโรชิจะชอบดื่มเบียร์ และบางครั้งฮิโรชิก็ดื่มเหล้าจนเมามากกลับบ้านอยู่บ่อยๆ ซึ่งชินจังก็เลียนแบบทำทางดื่มเบียร์และท่าเมาของพ่อมาแสดงออกกับแม่และเพื่อนๆ ที่โรงเรียน

สิ่งที่ฮิโรชิชอบคือ ผู้หญิงสาวสวย เขายังชอบนอนฝันว่ามีพนักงานสาวในบริษัทมาแอบหลงรัก หรือฝันว่าอยู่ท่ามกลางสาวๆ ในชุดว่ายน้ำ และสุดท้ายฮิโรชิจะถูกปลุกให้ตื่นจากฝันโดยชินจัง สิ่งที่เขาเกลียดและกลัว คือ เวลาที่ชินจังมาก่อกวน และเวลาที่มิซาเอะโกรธ

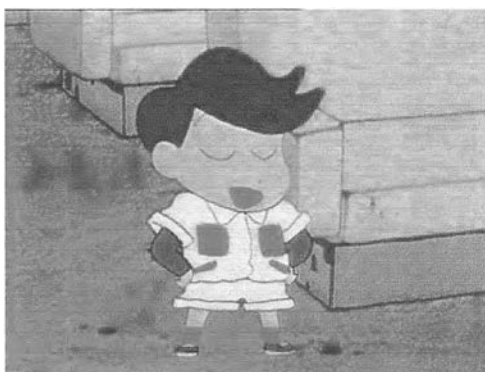
1.2 **ตัวละครรอง** เป็นตัวละครที่มีบทบาทสำคัญรองจากตัวละครหลัก ตัวละครรองจะเข้ามาช่วยเสริมให้เนื้อหามีความสมบูรณ์มากขึ้น ประกอบด้วย เพื่อนๆ ของชินจัง และคุณครูในโรงเรียนอนุบาลฟูตาบะ

1.2.1 **คาซาม่าคุง** เด็กผู้ชายอายุ 5 ปี อยู่กลุ่มทานตะวันเป็นเพื่อนร่วมชั้นของชินจังแต่นิสัยตรงข้ามกับชินจังเกือบทุกอย่าง คาซาม่าคุงเป็นเด็กชายที่ เพียบพร้อมดีเลิศในทุกด้าน แต่งกายดี รูปร่างดี เป็นเด็กเรียบร้อย มารยาทดี สุขภาพ เรียนเก่ง ฉลาด มีความคิดแบบผู้ใหญ่ มีความรู้รอบตัวมาก คาซาม่าคุงจึงเป็นคนที่ต้องคอยตอบคำถามของชินจังเสมอ บางครั้งก็ชอบทำตัวอวดเก่งต่อหน้าคุณครูและเพื่อนๆ เพราะอยากให้คุณครูชม แต่พอคุณครูเอ่ยปากชมก็มักพูดว่า “เรื่องแค่นี้ใครๆ ก็รู้” คาซาม่าคุงเป็นเด็กขยันเรียน ดังนั้น ในวันหยุดเขาจะไปเรียน

พิเศษรวมทั้งเรียนเปียโน ในขณะที่เพื่อนคนอื่น ๆ จะพากันเล่นอย่างสนุกสนาน ครอบครัวของ คาชาม่ามีฐานะดีชอบให้ของมีค่าหรือราคาแพงจากต่างประเทศและคาชาม่าชอบเอามาพูดอวดเพื่อน ๆ เสมอ

คาชาม่าเป็นเด็กอายุ 5 ขวบแต่มีความคิดแบบผู้ใหญ่ และวาดความหวังไว้ว่าในอนาคตต้องเป็นผู้ใหญ่ที่มีหน้าที่การงานที่ดีมีชื่อเสียง ดังนั้น เขาจึงพยายามทำตัวให้ดูดีอยู่ตลอดเวลา และจะไม่ชอบเวลาที่เห็นเพื่อน ๆ รุ่นเดียวกันทำตัวแบบเด็กๆ ดังนั้น คาชาม่าจึงมักถูกชินจังแกล้งแหย่อยู่บ่อยๆ จนทำให้เขาต้องอับอายต่อหน้าเพื่อนๆ ในห้อง หรือบางครั้งก็ถูกแกล้งจนคาชาม่าต้องเขยนิสัยแบบเด็กๆ ของตนออกมา ดังนั้นคาชาม่าจึงไม่ค่อยชอบนิสัยของชินจัง และเขาจะเป็นคนที่คอยห้ามและตักเตือนชินจังในเวลาที่ชินจังทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมแต่ชินจังก็ไม่สนใจในสิ่งที่คาชาม่าพูดและสามารถเถียงคาชาม่าจนต้องพ่ายแพ้กลับไป

เมื่อคาชาม่าเจอกับชินจัง เราจะพบเห็นความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงของทั้งคู่ คาชาม่ามีเหตุมีผลมีความคิดแบบผู้ใหญ่ ส่วนชินจังมีความคิดแบบเด็กที่บางครั้งก็ดูไร้สาระไม่มีเหตุผล แต่ทั้งคู่ก็เป็นที่เพื่อนที่รักและสนิทกันเป็นอย่างดี

ภาพที่ 3 คาชาม่าคุง เพื่อนของชินจัง

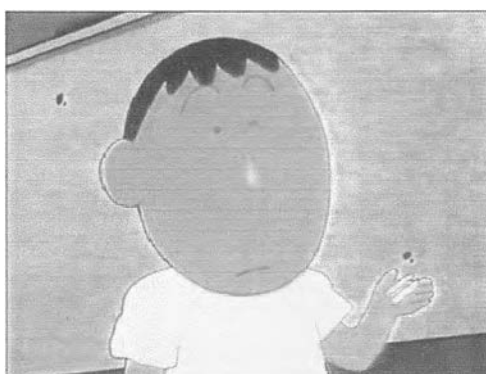
1.2.2 **ชากระตะ เนเน่จ้ง** เด็กผู้หญิงอายุ 5 ขวบ เรียนหนังสืออยู่กลุ่มทานตะวันเหมือนชินจ้ง เนเน่จ้งเป็นเด็กหญิงหน้าตาน่ารัก ผูกผมเปีย เป็นเด็กเรียบร้อยและเข้ากันได้ดีกับชินจ้ง เป็นเด็กขี้กลัว ขี้แง และอ่อนไหวง่ายโดยเฉพาะเมื่อพูดในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับความรัก ในบางครั้งเนเน่จ้งจะแสดงท่าทางและความคิดที่ดูเป็นผู้ใหญ่ เวลาว่าง เนเน่จ้งชอบชวนเพื่อนๆ มาเล่นพ่อแม่ลูก โดยตัวเองเล่นบทบาทแม่และเลียนแบบการกระทำของแม่ เนื่องจากเธอเป็นผู้หญิงคนเดียวในกลุ่มของชินจ้ง เพื่อนๆ จึงทำท่าเบื่อเวลาที่เนเน่จ้งมาชวนเล่น เนเน่จ้งอยู่ในครอบครัวที่มีพ่อและแม่ที่สุขภาพใจดี แต่แม่ของเนเน่จ้งมักจะเปลี่ยนจากท่าทางใจดีเป็นดุร้ายเมื่อพบกับความซุกซนของชินจ้งจนไม่สามารถระงับอารมณ์ไว้ได้ ดังนั้นเนเน่จ้งจะไม่ชอบและร้องไห้เสมอเมื่อพบแม่ของตนเองแสดงอารมณ์โมโหใส่ชินจ้ง ในบางครั้งที่เนเน่จ้งรู้สึกไม่พอใจหรือโมโหเธอจะระบายความโกรธด้วยการหลบเข้าไปในห้องครัวพร้อมกับตุ๊กตากระต่ายหรือตุ๊กตาดำมีแล้วออกแรงชกที่ห้องของตุ๊กตาเป็นการระบายอารมณ์ ซึ่งพฤติกรรมเช่นนี้ของเนเน่เป็นการเลียนแบบมาจากแม่ของตนเอง

ภาพที่ 4 เนเน่จ้ง และมาซาโอะคุง

1.2.3 **มาซาโอะคุง** เด็กผู้ชายอายุ 5 ปี มีศีรษะทรงเหมือนพระ อยู่ห้องทานตะวันกลุ่มเดียวกับชินจ้ง เป็นเด็กขี้แง ขี้กลัวและขี้อายมาก มาซาโอะคุงเป็นเด็กหัวอ่อนท่าทางอ่อนแอ เชื้อคนง่าย จึงมักตกเป็นเหยื่อการกระทำของชินจ้งเสมอ บ่อยครั้งที่มาซาโอะคุงถูกชินจ้งแกล้งจนทำให้ร้องไห้ แต่มาซาโอะคุงก็ไม่เคยถือสาชินจ้งเพราะสุดท้ายเมื่อชินจ้งสำนึกได้ก็มักเอาของมาให้มาซาโอะคุงเป็นการขอโทษ แต่ของที่ให้นั้นมักเป็นของที่ชินจ้งไม่ต้องการแล้ว เวลาที่มาซาโอะคุงถูกเด็กคนอื่นแกล้งหรือเวลาที่ได้รับความเดือดร้อน ชินจ้งจะคอยเข้ามาช่วยเหลือมาซาโอะคุงอยู่เสมอ แม้บางครั้งจะเป็นการช่วยเหลือแบบไม่ได้ตั้งใจช่วยแต่เหตุการณ์พาไปก็ตาม มาซาโอะคุงจึงเป็นเพื่อนที่ทำให้ชินจ้งรู้สึกว่าตนเองได้เป็นวีรบุรุษคอยปกป้องผู้ที่อ่อนแอกว่า

1.2.4 **โบจ้ง** เด็กผู้ชายอายุ 5 ปี อยู่ห้องทานตะวันกลุ่มเดียวกับชินจ้ง ศีรษะยาว ตาเล็ก เป็นเด็กที่มีน้ำมูกไหลย่อยอยู่ตลอดเวลา มีนิสัยเซื่องซำ แต่ปีนต้นไม้ได้เก่ง และมีความสามารถพิเศษหลายอย่างแต่ไม่ค่อยแสดงออกให้คนอื่นเห็น โบจ้งจะเป็นตัวละครที่มีบทพูดน้อยที่สุด ขอบพูดแต่คำว่า “โบ โบ” ในบางครั้งโบจ้งก็เป็นเด็กหัวดี สามารถตอบคำถามของชินจ้งได้ในขณะที่คาซามาคุงตอบไม่ได้ ด้วยความเงียบๆ ง่ายๆ ของโบจ้ง ทำให้เวลาเล่นอะไรโบจ้งมักไม่ได้เลือกสิ่งที่ดีที่สุดด้วยตนเอง ซึ่งบ่อยครั้งชินจ้งจะเป็นผู้เลือกให้เสมอ โบจ้งเป็นเพื่อนที่ไม่เคยถูกชินจ้งแกล้งเลย ทั้งยังสามารถเล่นแกล้งตายกับชินจ้ง (การเล่นแกล้งตายของชินจ้ง คือการนอนคว่ำหน้าอยู่นิ่งๆ บนพื้น) หรือเล่นกระโดดเชือกโดยไม่มีผู้กระโดดได้อีกด้วย (การเล่นแบบนี้ไม่มีเพื่อนคนไหนยอมเล่นกับชินจ้ง) ดังนั้น เมื่อโบจ้งพูดอะไรขึ้นมาชินจ้งจึงรับฟังและยอมปฏิบัติตามโดยไม่ได้แย้ง

ภาพที่ 5 โบจ้ง

1.2.5 **คุณครูโยชิ นาง่า** หรือ มิโคริ ครูประจำชั้นกลุ่มทานตะวันของชินจ้ง อายุ 24 ปี เป็นครูอนุบาลสาวสวยผมยาวชอบผูกโบว์ไว้ด้านหลัง ใจดี เป็นที่รักของชินจ้งและเพื่อนๆ เป็นครูที่มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการสอนหนังสือ มีความพยายามและใจเย็นอย่างสูงในการอธิบายและสอนสิ่งต่างๆ ให้แก่ชินจ้ง เพราะชินจ้งจะคอยซักถามคุณครูในเรื่องที่ไม่ค่อยเป็นเรื่องที่โรงเรียนคุณครูโยชิ นาง่ามักต้องปวดหัวอยู่บ่อยๆ กับพฤติกรรมของชินจ้ง บางครั้งในเวลาส่วนตัวของคุณครูชินจ้งก็เข้าไปยุ่งวุ่นวายจนทำให้คุณครูต้องพลาตนัดกับแฟนหนุ่มอยู่บ่อยๆ อย่างไรก็ตามคุณครูโยชิ นาง่าก็ให้ความรักและอภัยกับกระทำของชินจ้งเสมอ ครูโยชิ นาง่าจะเป็นคู่ปรับกับครุมัดชิซากะทั้งคู่พยายามชิงดีชิงเด่นกันในทุกๆ ด้าน ทำให้กลุ่มทานตะวันและกลุ่มกุหลาบกลายเป็นคู่แข่งไปโดยปริยาย และหลายครั้งที่กลุ่มทานตะวันเกือบจะพ่ายแพ้เพราะชินจ้งเป็นต้นเหตุ

ภาพที่ 6 คุณครูโยชิ นาง่า (ด้านขวา) และคุณครูมัดตี ซากะ (ด้านซ้าย)

1.2.6 **คุณครูมัดตี ซากะ** หรือ ยูมิ อายุ 24 ปี เป็นคุณครูประจำชั้นของกลุ่มกุหลาบ กลุ่มคู่แข่งของชินจัง เป็น คุณครูสาวสวย ผอมยาว ทันสมัย เช็กกี้ และหยิ่ง คุณครูมัดตี ซากะเป็นคู่ปรับกับคุณครูโยชิ นาง่า ทั้งคู่มักทะเลาะกันว่าใครสวยกว่ากัน ใครเก่งกว่ากัน อยู่ตลอดเวลา แต่มักจะหยุดทะเลาะกันเมื่อชินจังเข้ามาทักเรื่องวุ่นวายให้ทั้งคู่ คุณครูมัดตี ซากะจะชอบดูถูกกลุ่มทานตะวันและคิดเสมอว่าชินจังเป็นเด็กจอมซ่าที่สร้างความวุ่นวาย แต่คุณครูโยชิ นาง่าก็จะพยายามเถียงแทนว่าชินจังเป็นเด็กดีน่ารัก (ทั้งๆ ที่ในใจคุณครูโยชิ นาง่าก็คิดเหมือนคุณครูมัดตี ซากะ) คุณครูมัดตี ซากะเป็นคนชอบการเดินร่ำและมักอวดว่าตนเองมีความเก่งและสวย แต่สุดท้ายก็ต้องถูกชินจังสร้างเรื่องวุ่นวายให้เดือดร้อนอยู่เสมอ

1.2.7 **คุณครูใหญ่** หรือที่ชินจังชอบเรียกว่า “หัวหน้าแก๊ง” คุณครูใหญ่ของโรงเรียนอนุบาลฟุตาบะ เป็นผู้ชายรูปร่างใหญ่ สวมแว่นตา ไร้หนวดและหน้าตาดูเหมือนพวกยาภูเขา และไม่ค่อยพูดมาก ในครั้งแรกที่คุณครูใหญ่ปรากฏตัวให้เด็กๆ เห็น เด็กนักเรียนพากันหวาดกลัวจนทำให้เนเน่จ้องร้องไห้เลยทีเดียวนะ ชินจังเลยเรียกคุณครูใหญ่ว่า “หัวหน้าแก๊ง” แต่นิสัยจริงๆ ของคุณครูใหญ่เป็นคนสุภาพ เรียบร้อย ใจดี รักเด็กๆ แต่ก็มักจะรู้สึกว่าคุณครูใหญ่มีปมด้อยเพราะหน้าตาที่ดูของตนทำให้เด็กๆ กลัว แต่บางครั้งคุณครูใหญ่ก็ใช้หน้าตาของตนช่วยชินจังให้พ้นจากการถูกล้อหรือทำร้ายได้ เพราะอันธพาลคิดว่าคุณครูใหญ่เป็นพวกยาภูเขาที่ดุและโหดร้ายกว่า และคุณครูใหญ่ยังเป็นคนที่คอยห้ามตีกระหว่างคุณครูมัดตี ซากะและคุณครูโยชิ นาง่าอยู่เป็นประจำ

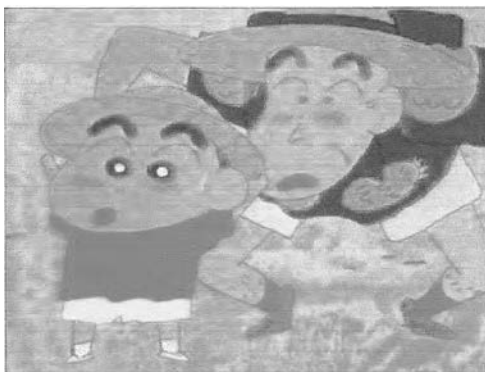
ภาพที่ 7 คุณครูใหญ่

1.3 **ตัวละครอื่นๆ** เป็นตัวละครที่จะพบเห็นได้ในบางตอนเท่านั้น ตัวละครอื่นๆ จะเข้ามาช่วยสร้างสีสัน เพิ่มความสนุกสนานให้กับเรื่องราว เช่น ชิโร่ คุณปู่ของชินจัง ความมูระคุง แม่ของเนเนจัง น้ำโอะเค นักศึกษาสาวชิโนบุ เจ้าของร้านและพนักงานร้านขายหนังสือ เป็นต้น

1.3.1 **ชิโร่** สุนัขที่ชินจังเก็บมาเลี้ยงไว้ เป็นสุนัขขนาดเล็กน่ารัก มีขนปุกปุยสีขาว ชินจังเลยคิดว่าชิโร่เหมือนขนมสายไหม ชิโร่เป็นสุนัขที่น่าสงสารเพราะถูกคนอื่นมาวางทิ้งไว้ และชินจังต้องรับมาเลี้ยงด้วยความบังเอิญ ในเวลาที่มันอยู่กับชินจังแรกๆ ชินจังก็รักและเอาใจใส่มันอย่างมาก แต่พอชินจังเริ่มเบื่อชินจังก็มักลืมหิวหรือลืมหิวไปเดินเล่นข้างนอก จนแม่ต้องคอยเตือนอยู่บ่อยๆ เวลาที่อยู่ในบ้านชินจังก็มักเล่นกับชิโร่แรงๆ จนมันทำท่าเบื่อหน่าย แต่ก็ต้องทนเล่นกับชินจังต่อไป แต่ถึงอย่างไรชินจังก็รักชิโร่มากและคิดว่าชิโร่เป็นน้องชายของตนเองแต่เป็นน้องชายที่ชินจังไม่ค่อยจะสนใจดูแล ชิโร่เป็นสุนัขที่ฉลาดสามารถทำท่าทางแปลกๆ ตามที่ชินจังสอนได้ เช่น ท่าขนมสายไหม (ท่าที่ให้ชิโร่ทำท่าม้วนตัวกลิ้งไปมาเหมือนขนมสายไหม) หรือ ท่าเกาจรวด (ท่าที่ให้ชิโร่นอนหงายและใช้ขาหน้า 2 ขาเกาที่อวัยวะเพศ) เป็นต้น

1.3.2 **คุณปู่โนะซุเกะ โนะฮาร่า** คุณปู่ของชินจัง เป็นคุณพ่อของฮิโรชิ คุณปู่อาศัยอยู่ต่างจังหวัด มีอาชีพทำสวน เป็นคนใจดีและอารมณ์ดี รักหลาน ชินจังมีหน้าตาที่คล้ายปู่และยังมีนิสัยเหมือนปู่อีกด้วย หลายครั้งที่เราจะเห็นทั้งปู่และหลานทำพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน เช่น มีนิสัยเจ้าชู้ ชอบมองผู้หญิงสวย เมื่อเห็นสาวสวยปู่จะรีบเข้าไปอ่อนท่าท่าเหมือนคนแก่เดินไม่ไหวและขอร้องให้สาวคนนั้นช่วยจูงเดิน ส่วนชินจังก็จะรีบเข้าไปพุดคุยกับสาวสวยคนนั้น และทั้งคู่ยังมีนิสัยที่ชอบเปรียบเทียบอวัยวะเพศของตนเองกับข้าง โดยคุณปู่เปรียบเป็นแมมมอธ ส่วน

ของชินจังเป็นข้างน้อย เมื่อคุณปู่และย่ามาเยี่ยมชินจังที่บ้านคุณปู่ก็มักจะมาสร้างความวุ่นวายให้ มิซาเอะต้องเดือดร้อนเป็น 2 เท่า เพราะต้องรับมือทั้งชินจังและยังมีปู่เพิ่มขึ้นมาอีก อย่างไรก็ตาม คุณปู่คิโนะซุเกะก็เป็นที่รักของทุกคนในครอบครัวโนะฮาระ

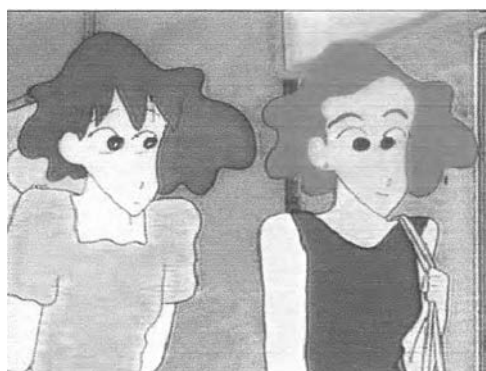
ภาพที่ 8 คุณปู่ และชินจัง

1.3.3 ความมูระคุง เด็กผู้ชายอายุ 5 ขวบ ผมตั้งชอบใส่เสื้อลายเสือและเป็นเด็กที่วิ่งเร็วจนได้ฉายาว่า “เสือซีตาร์” เป็นเพื่อนนักเรียนของชินจังแต่อยู่กลุ่มกุหลาบห้องคุณครู มัตซึซากะ ความมูระคุงเป็นคู่แข่งของชินจัง มีนิสัยชอบโอ้อวดความเก่งในด้านกีฬาของตน คุณครู มัตซึซากะชอบใช้ความมูระคุงเป็นตัวแทนของห้องกุหลาบมาแข่งขันกับกลุ่มทานตะวันของคุณครู โยชิ นาง่า แต่ด้วยความบังเอิญและความเจ้าเล่ห์ของชินจังทำให้เด็กที่เล่นกีฬาเก่งอย่างความมูระก็ ต้องพ่ายแพ้ต่อชินจังจนได้ ความมูระคุงชอบหน้ากากแอ็คชั่นเหมือนชินจังทำให้เขามีจุดอ่อนคือ เมื่อได้ยินคำว่า “แอ็คชั่น” ความมูระจะรีบทำท่าแปลงร่างหัวเราะโห่ๆ แบบหน้ากากแอ็คชั่นในทันที จากจุดนี้ทำให้ชินจังนำมาใช้โจมตีความมูระคุงอยู่เสมอๆ

ภาพที่ 9 ความมูระคุง เด็กนักเรียนกลุ่มกุหลาบ คู่แข่งชินจัง

1.3.4 **ฮอนตะ เคโกะ** หรือน้ำโอะเค เป็นเพื่อนสนิท สมัยเรียนมัธยมของ มิซาเอะ เป็นผู้หญิง หัวใจดี มีอาชีพช่างถ่ายภาพ ชอบขี่มอเตอร์ไซด์จนประสบอุบัติเหตุ เคโกะ เป็นคนที่เห็นชินจังตั้งแต่ยังเป็นเด็กทารก ดังนั้น เธอจึงสนิทกับชินจังมาก และถึงแม้เคโกะจะมาเที่ยวที่บ้านชินจังบ่อยชินจังก็ยังไม่ยอมให้เข้าบ้านและซักถามไปเรื่อย ๆ จนสุดท้าย ชินจังก็จะทักและทำเป็นนึกขึ้นได้ว่า “น้ำโอะเคผู้หญิงเลือกมากจนปานนี้ยังไม่แตงนั่นเอง” แล้ว ชินจังจึงยอมให้เคโกะเข้าบ้าน แต่สุดท้ายเคโกะก็ได้แต่งงานกับชายหนุ่มที่อายุน้อยกว่าจนได้ เคโกะเป็นตัวละครตัวหนึ่งที่มักจะเดือดร้อนเพราะความซุกซนของชินจังเสมอๆ เช่น เมื่อเคโกะเข้าโรงพยาบาลเพราะประสบอุบัติเหตุ แม่และชินจังก็รีบไปเยี่ยมที่โรงพยาบาล แต่ด้วยความซุ่มซ่าม และความซนของชินจังสุดท้ายน้ำเคโกะก็ต้องเจ็บหนักเพิ่มขึ้นอีกครั้ง หรือแม้แต่งงานแต่งงานของ เคโกะชินจังก็ยังไปสร้างความวุ่นวายในงานแต่งงานของเธออีกจนได้ แต่โช้วชินจังจะคอยสร้างความวุ่นวายให้เคโกะเสมอไป ในเวลาที่เคโกะไม่สบายใจชินจังก็จะทำท่าทางตลกๆ ช่วยทำให้เธอ มีความสดใสร่าเริงขึ้นมาอีกครั้ง

ภาพที่ 10 มิซาเอะ (ด้านซ้าย) กับ น้ำเคโกะ (ด้านขวา)

1.3.5 **แม่ของเนเน่จิ้ง** เป็นหญิงสาวไว้ผมยาว ท่าทางเรียบร้อย ใจดี และรักเนเน่จิ้งมาก แม่ของเนเน่จะพยายามทำตัวให้เป็นคุณแม่ใจดีสำหรับเนเน่จิ้งเสมอ แต่เมื่อมาพบกับความซุกซนของชินจิ้ง แม่ของเนเน่ก็จะกลายเป็นคุณแม่ใจร้ายและมีอารมณ์โกรธขึ้นมาทันที พอเนเน่จิ้งเห็นก็จะร้องไห้ตกใจกลัว ดังนั้น เมื่อชินจิ้งมาเที่ยวที่บ้านเนเน่จิ้งแม่ของเธอก็จะรู้สึกไม่ชอบและหวาดกลัวว่าชินจิ้งจะมาก่อปัญหา และก็เป็นเช่นนั้นชินจิ้งจะมาสร้างความวุ่นวายทำให้แม่ของเนเน่จิ้งไม่พอใจ แต่เธอก็ต้องฝืนทำทำยิ้มแย้มใจดีเพราะกลัวเนเน่จะมาเห็น และสุดท้ายจึงไประบายความโกรธด้วยการหลบเข้าไปในห้องพร้อมกับตุ๊กตาทามีหรือตุ๊กตาทะต่าย แล้วออกแรงชกเข้าที่ท้องของตุ๊กตาทามีให้หายแค้นชินจิ้ง

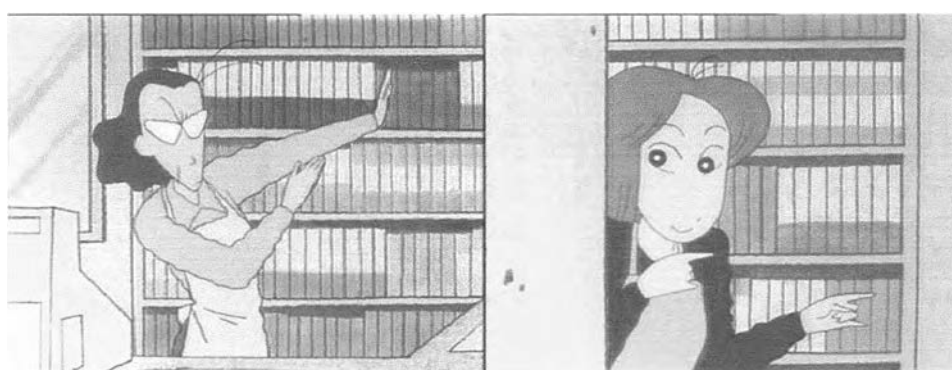
ภาพที่ 11 แม่ของเนเน่จิ้งในขณะที่กำลังชกตุ๊กตาทามี

1.3.6 **ชิโนบุ** นักศึกษาสาวที่อาศัยอยู่ห้องเช่าใกล้ๆ กับบ้านของชินจิ้ง ชิโนบุและชินจิ้งรู้จักกันโดยบังเอิญในขณะที่ชินจิ้งมาเยี่ยมหลบฝนอยู่ข้างระเบียงห้องพักของชิโนบุและถือวิสาสะเข้ามาในห้องของเธอ ชิโนบุทำงานพิเศษอยู่ร้านแฮมเบอร์เกอร์แต่ด้วยความซุกซนของชินจิ้งทำให้เธอต้องถูกไล่ออกจากงานที่ทำ และเมื่อเธอไปทำงานพิเศษที่ใดชินจิ้งก็จะเข้าไปยุ่งวุ่นวายอยู่ตลอดทำให้เธอต้องถูกไล่ออกจากงานอีกครั้ง แม้ชินจิ้งและชิโนบุจะเจอกันอยู่หลายครั้ง แต่ทุกครั้งที่พบบันชินจิ้งจะถามชิโนบุเสมอว่า “คุณคือใคร” ทำให้ชิโนบุรู้สึกเบื่อหน่ายเป็นอย่างมากและไม่ค่อยอยากพบกับชินจิ้ง

ภาพที่ 12 ชิโนบุ

1.3.7 **เจ้าของและพนักงานร้านขายหนังสือ** เจ้าของร้านขายหนังสือเป็นหญิงชราหน้าตาดี ส่วนพนักงานช่วยเป็นหญิงสาวหน้าตาน่ารัก ทั้งสองคนเป็นผู้ดูแลร้านขายหนังสือที่ชินจังชอบแอบมาอ่าน แต่ร้านนี้ไม่ชอบให้ลูกค้ายืมอ่านฟรี ดังนั้นจึงมีวิธีมากมายที่จะไล่ลูกค้า โดยทั้งคู่จะใช้ท่าทางและภาษามือในการติดต่อสื่อสารกันถึงแผนไล่ลูกค้าที่ชอบมาอ่านฟรี แต่เมื่อมาพบกับลูกค้าอย่างชินจังทั้งคู่ก็จนปัญญาไม่สามารถหาวิธีมาไล่ชินจังไปได้ แถมยังถูกชินจังก่อความวุ่นวายจนกองหนังสือล้มกระจัดกระจายเดือดร้อนทั้งคู่ต้องมานั่งเก็บและจัดเข้าที่ใหม่ ชินจังชอบใช้ร้านหนังสือร้านนี้มาวางแผนหนังสือการผจญภัยของหมู่กระดูกกระดูกที่ตนเองเขียนขึ้นมา แม้จะไม่ได้ได้รับความยินยอมจากเจ้าของร้านขายหนังสือก็ตาม

ภาพที่ 13 เจ้าของร้านขายหนังสือและนากามูระ พนักงานร้านขายหนังสือ

2. แก่นเรื่อง (Themes)

ภาพยนตร์การ์ตูนจีนจึงจอมแก่นนำเสนอกแก่นเรื่อง (Themes) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การแสดงออกของเด็กภายใต้สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวและสิ่งแวดล้อมในสังคมยุคปัจจุบัน โดยผู้แต่งต้องการสื่อให้ผู้ชมเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของเด็ก การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การใช้คำพูด และอุปนิสัยต่างๆ ผ่านการแสดงบทบาทโดยจีนจิ่งและตัวละครในเรื่อง ผู้แต่งได้ระบุว่า “เด็กในสมัยปัจจุบันมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น บรรดาคุณพ่อคุณแม่ต้องใช้เหตุผลในการปกครองมากกว่าสมัยก่อน และปฏิบัติต่อเขาเท่ากับเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกันคนหนึ่ง ไม่ใช่คนในปกครองคุณแม่ดังเช่นที่เคยเป็นมา ความสัมพันธ์จึงจะเป็นไปได้ด้วยดี” (เกรยอนจีนจิ่ง, เล่มที่ 1)

ผู้แตงนำเสนอภาพจีนจิ่งในฐานะตัวแทนของเด็กในยุคปัจจุบัน แสดงบทบาททั้งด้านบวกและลบ โดยใช้ลักษณะการแสดงพฤติกรรมที่ตรงไปตรงมา และอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่สามารถพบได้จริงในชีวิตประจำวัน การปฏิสัมพันธ์ของจีนจิ่งกับตัวละครในเรื่องไม่ว่าจะเป็น พ่อ แม่ เพื่อนหรือคุณครูก็สื่อถึงการดำเนินชีวิตในครอบครัวและสังคมแวดล้อม การหาหนทางแก้ไขปัญหาของตัวละครจะกระทำด้วยตัวเองไม่มีผู้ช่วยที่เป็นหุ่นยนต์หรือใช้อำนาจเวทมนตร์เหมือนการ์ตูนเรื่องอื่นๆ ภาพลักษณ์ของจีนจิ่งที่เป็นเด็กอนุบาลอายุ 5 ขวบ มีครอบครัวอบอุ่น มีความสนุกสนานกับการเล่นกับเพื่อนๆ อยากรู้อยากเห็นสภาพแวดล้อมต่างๆ รอบตัว อยากรับรู้รักของคนอื่น อยากรับรู้พ่อแม่ หรือคุณครูรักและเอาใจใส่ตน ตีอรั้นกับพ่อแม่เป็นบางเวลา รักสัตว์มีใจเมตตาต่อสัตว์แต่ยังไม่ค่อยมีความรับผิดชอบที่จะเลี้ยงดูมัน ติดโทรทัศน์โดยเฉพาะภาพยนตร์การ์ตูนแนว Super Hero (ภาพยนตร์ที่มีพระเอกเป็นมนุษย์ที่มีอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์เหนือจริงสามารถแปลงร่างได้และชอบช่วยเหลือมนุษย์โลกให้พ้นจากอำนาจชั่วร้าย) ชอบเลียนแบบพ่อแม่และตัวการ์ตูน ชอบเล่นของเล่นแต่ก็ไม่ค่อยชอบเก็บ ไม่ชอบทานผักและเลือกรับประทานเราจะพบได้ว่า เด็กในยุคปัจจุบันที่อยู่รอบๆ ตัวเรา บางครั้งก็แสดงพฤติกรรม และมีความนึกคิดคล้ายคลึงกับที่จีนจิ่งแสดงหรือชอบคล้ายคลึงกับที่จีนจิ่งชอบ เช่น เด็กผู้ชายมักชอบภาพยนตร์ที่แสดงถึงความเป็นวีรบุรุษและมักจะเลียนแบบท่าทางการต่อสู้ของวีรบุรุษในภาพยนตร์เรื่องนั้น เด็กบางคนยังชอบเลือกบริโภคหรือรับประทานแต่สิ่งๆ ที่ตนเองชอบและไม่ชอบการรับประทานผักจีนจิ่งก็เช่นเดียวกันไม่ชอบพริกหวานซึ่งเป็นผักที่มีประโยชน์และแม่ก็จะพยายามบังคับให้จีนจิ่งทาน แต่จีนจิ่งก็มักหลีกเลี่ยงและแอบเอาไปให้ชิโร่ทานอยู่เป็นประจำ

การแสดงพฤติกรรมอย่างตรงไปตรงมาของซินจังมีทั้งที่ดีและไม่ดี แต่ที่เด่นชัดและกลายเป็นจุดเด่นของการ์ตูน คือ การแสดงออกในเรื่องเพศ ผู้แต่งได้นำเนื้อหาเรื่องเพศผ่านการแสดงพฤติกรรมของซินจัง เช่น อวดอวัยวะเพศหรือกั้นต่อหน้าผู้อื่น อยากรู้ อยากเห็นเรื่องเพศ ชอบพูดเปรียบเทียบอวัยวะเพศของตนเองกับข้างและยังเปรียบเทียบอวัยวะเพศของพ่อและปู่ด้วยเช่นกัน จินตนาการถึงผู้หญิงสาวสวยในชุดว่ายน้ำ ชอบดูหนังสือโป๊ของผู้ใหญ่ พุดจาจีบผู้หญิงที่อายุมากกว่า ทะลึ่ง แอบดูกางเกงในของแม่ และเล่นกางเกงในของแม่ เป็นต้น แต่การแสดงออกของซินจังก็ไม่ได้เป็นสิ่งที่แสดงถึงความเป็นตัวแทนของเด็กในยุคปัจจุบันในทุกเรื่อง เพราะซินจังเป็นเพียงตัวการ์ตูนตัวหนึ่งซึ่งมี Characters ผสมระหว่างความเป็นเด็กและผู้ใหญ่ รวมทั้งการสอดแทรกมุขตลกต่างๆ ให้มีความเกินจริง เพื่อให้เกิดความสนุกสนานของเรื่องราว

นอกจากการ์ตูนซินจังจอมแก่นนำเสนอแก่นเรื่องในด้านพฤติกรรมการแสดงออกของเด็กในยุคปัจจุบันแล้ว การ์ตูนยังสอดแทรกการนำเสนอสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของครอบครัวในสังคมญี่ปุ่น รวมทั้งแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมและประเพณีของชาวญี่ปุ่นด้วย ซึ่งสภาพการใช้ชีวิตครอบครัวของการ์ตูนญี่ปุ่น ชไมพร สุขสัมพันธ์ (2541) ได้วิเคราะห์ไว้ว่า “ครอบครัวในสังคมญี่ปุ่นสามีจะเป็นหัวหน้าครอบครัวมีหน้าที่ออกไปทำงานนอกบ้าน ส่วนภรรยาจะทำหน้าที่ทำงานบ้าน เลี้ยงดูบุตร เดิมทีสามีมีสิทธิผูกขาดการเป็นผู้นำในทุกกรณีแต่ในปัจจุบันสถานภาพของภรรยายกระดับสูงขึ้น สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองได้ในฐานะเท่าเทียมกันกับสามี สามีรับฟังความคิดเห็นของภรรยาและบุตรมากขึ้น หน้าที่ของภรณานอกเหนือไปจากการทำงานบ้านและเลี้ยงดูบุตรแล้ว ภรรยาจะทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหารเงินเดือนของสามีทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการจัดการค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน การเก็บออม การดูแลทรัพย์สิน การพยายามหาเงินก้อนเพื่อการสร้างบ้านของตนเอง ฯลฯ พ่อแม่ชาวญี่ปุ่นจะให้ความสำคัญกับลูกมาก การทำกิจกรรมต่างๆ ในครอบครัวมักจะวนเวียนอยู่กับลูกๆ”

จากงานวิจัยของชไมพร สุขสัมพันธ์ พบว่ามีความสอดคล้องกับภาพครอบครัว “โนะฮาร่า” ครอบครัวของซินจังอย่างมาก ในเนื้อเรื่องครอบครัวซินจังเป็นครอบครัวขนาดเล็ก ฐานะปานกลางที่ประกอบด้วยพ่อ แม่ และลูก อาศัยอยู่ในสังคมเมือง พ่อของซินจังเป็นพนักงานบริษัทมีตำแหน่งเป็นระดับหัวหน้างาน ทำงานหนักมีความเคร่งเครียดในการทำงานเพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่ง แต่หลังเลิกงานก็จะรวมกลุ่มสังสรรค์ดื่มเหล้ากับเพื่อนร่วมงานและจะเมามายกลับบ้านมาทุกครั้ง แต่ในวันหยุดพ่อจะใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวโดยพาแม่และซินจังไปซื้อของตามห้างสรรพสินค้า ไปเที่ยวสวนสัตว์หรือไปปิกนิก ส่วนแม่ของซินจังนั้นเป็นแม่บ้านที่คอยเลี้ยงดูซินจัง สอนซินจังใน

เรื่องต่างๆ และอยู่ใกล้ชิดกับชินจังมากที่สุด นอกจากนี้แม่ยังคอยดูแลสภาพความเป็นอยู่ ค่าใช้จ่ายภายในบ้าน และแม่จะเป็นผู้มีสิทธิเด็ดขาดในการตัดสินใจภายในบ้านด้วย

3. โครงเรื่อง (Plot)

ชินจังจอมแก่นเป็นภาพยนตร์การ์ตูนแนวตลก (comedy) มีขนาดสั้นจบในตอน ความยาวตอนละประมาณ 7 – 8 นาที บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวชาวญี่ปุ่นฐานะปานกลาง ครอบครัวหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยพ่อมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท แม่เป็นแม่บ้าน และลูกชายวัย 5 ปีที่กำลังศึกษาในชั้นอนุบาลชื่อ “ชินจัง” ด้วยอุปนิสัยและพฤติกรรมรูปแบบต่างๆ ของชินจังที่แสดงออกอย่างตรงไปตรงมาในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็ความซุกซนที่อยากรู้ อยากเห็นในเรื่องต่าง ๆ การใช้คำพูดตรงไปตรงมา การพูดจาจีบผู้หญิงที่อายุมากกว่า การรอดตัววัยเซพศต่อหน้าผู้อื่นโดยไม่รู้สึกลอาย รวมถึงความนึกคิดในการแก้ไขสถานการณ์ต่างๆ จนกลายเป็นการสร้างปัญหาให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ หลังจากที่ตัวละครคลี่คลายปัญหาได้เรื่องราวจึงจบลงแบบ Happy Ending หรือ บางตอนก็จบแบบไม่มีความสุข หรือจบแบบหักมุม (Twist Ending) ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละตอน

ผู้วิจัยได้นำตัวอย่างเนื้อหากาการ์ตูนชินจังจอมแก่นมาทั้งหมด 3 ตอน เพื่อใช้เป็นตัวอย่างแสดงลักษณะการเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง การปิดเรื่องและการแสดงพฤติกรรมของชินจัง โดยทั้ง 3 ตอนที่น่ามาเป็นตัวอย่างนั้นชินจังมีการแสดงพฤติกรรมในหลายๆ ด้านและมีการนำเสนอภาพความเป็นชินจังและตัวละครอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างชัดเจน

ตัวอย่างเนื้อเรื่อง ตอน ไปค่ายพักแรมที่โรงเรียน

มิซาเอะมาปลุกชินจังให้รีบเตรียมตัวไปโรงเรียนและรีบเตรียมของเพราะวันนี้เป็นวันเข้าค่ายพักแรมที่โรงเรียน ในขณะที่แม่กำลังนั่งยองๆ ชินจังก็พูดขึ้นมาว่า “วันนี้วันอะไรหรอ” แต่สายตาของชินจังก็แอบดูกางเกงในของแม่ จนแม่ต้องดูและบอกว่าวันนี้เป็นวันเข้าค่ายพักแรมที่โรงเรียน แต่ชินจังก็ทำท่าทางเหมือนไม่ค่อยใส่ใจ พอแม่สั่งให้รีบเตรียมของมาจัดใส่กระเป๋าชินจังก็หันไปหยิบสมุดบัญชีธนาคารและของเล่นต่างๆ ใส่กระเป๋าไปด้วย จนแม่ต้องเตือนว่าของเหล่านี้ไม่จำเป็นสำหรับการไปค่ายพักแรมและในที่สุดแม่เลยต้องเป็นผู้จัดกระเป๋าให้ชินจัง แต่ชินจังยังแอบหยิบกางเกงในไปถึง 3 ตัวเพราะเมื่อตนเองนอนปัสสาวะรดที่นอนจะได้มีกางเกงในสำรองไว้เปลี่ยน ทำให้แม่รู้สึกเอือมระอาใจอย่างมาก

ที่โรงเรียนคุณครูโยชิ นาง่าบอกนักเรียนว่า วันนี้เป็นวันที่ทุกคนต้องอยู่บนและร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อนๆ ที่โรงเรียน มีแต่ชินจังเท่านั้นที่เป็นไม่รู้เรื่องรีบเก็บกระเป๋าจะเดินกลับบ้าน จนคุณครูต้องเรียกไว้ว่าวันนี้กลับบ้านไม่ได้ แล้วคุณครูมัดซึซากะกลุ่มกุหลาบก็มาที่ห้องกลุ่มทานตะวันของครูโยชิ นาง่าเพื่อพบนั่นกันว่าคืนนี้ห้องไหนจะมีเด็กนักเรียนร้องไห้เพราะคิดถึงบ้าน (Home sick) มากกว่ากัน หลังจากนั้นคุณครูก็สั่งให้นักเรียนทุกคนไปดูภาพยนตร์เรื่องนกกกระเรียนยอดกตัญญูที่ห้องประชุม ระหว่างที่ดูอยู่นั้นชินจังก็ทำท่ากระวนกระวายใจเพราะใกล้เวลาที่หน้ากากแฉีกชั้นกำลังจะฉาย แล้วชินจังก็เดินหนีออกจากห้องฉายภาพยนตร์แล้วออกมาปีนกำแพงเพื่อดูโทรทัศน์ที่บ้านข้างโรงเรียนที่กำลังเปิดการ์ตูนหน้ากากแฉีกชั้นอยู่ เมื่อเพื่อนๆ คนอื่นเห็นและได้ยินเสียงชินจังหัวเราะเลียนแบบหน้ากากแฉีกชั้นเสียงดังก็รีบวิ่งออกมาดูกันใหญ่ แม้คาซาม่ามาเรียกชินจังให้เข้าไปดูหนังนกกกระเรียนยอดกตัญญู แต่ชินจังก็ไม่สนใจแล้วยังพูดว่า “อยากดูก็เข้าไปดูคนเดียว” ดังนั้น ทั้งห้องประชุมจึงเหลือเพียงคาซาม่าคนเดียวที่นั่งดูนกกกระเรียนยอดกตัญญู ส่วนนักเรียนคนอื่นๆ พวกเขาปีนกำแพงเพื่อดูหน้ากากแฉีกชั้นและส่งเสียงดังเป็นที่สนุกสนาน

หลังจากนั้นคุณครูก็สั่งให้นักเรียนพากันไปอาบน้ำที่ห้องอาบน้ำสาธารณะ คุณครูสั่งให้นักเรียนทุกคนถอดเสื้อผ้าและทำความสะอาดตัวก่อนที่จะลงเล่นในบ่อน้ำร้อน ชินจังเป็นคนแรกที่ถอดเสื้อผ้าออกหมดอย่างรวดเร็ว แล้วยังไปเล่นซนที่เครื่องนวดตัวของผู้ใหญ่จนคุณครูต้องรีบห้าม ชินจังเห็นคาซาม่ากำลังจะอาบน้ำชินจังก็รีบเข้าไปบอกว่า “คุณคะชั้นจะถูหลังให้” คาซาม่าก็ทำท่าทางไม่ต้องการและไม่อยากยุ่งกับชินจัง ชินจังเลยเถิดว่า “คิดว่าจะทำความรู้จักกับคาซาม่าคุณตอนไปๆ สักหน่อย” แล้วชินจังก็เดินไปแต่สิ้นหวังจนมาถึงไปชนคาซาม่าทำให้ถึงใสน้ำสบู่ของคาซาม่า หล่นใส่ศีรษะคาซาม่า แล้วคาซาม่าก็ร้องไห้ยกใหญ่ พออาบน้ำเสร็จเด็กๆ ก็พากันลงไปแช่ในบ่อน้ำร้อน ระหว่างที่แช่น้ำชินจังก็แกล้งถามคาซาม่ากับมาซาโอะว่า “เคยฉี่ลงไปใอ่างอาบน้ำไหม” ทั้งคู่ได้ยินก็ทำท่าตกใจเพราะคิดว่าชินจังกำลังจะฉี่ลงไปใอ่างอาบน้ำ แต่แล้วชินจังก็ทำท่าสบายใจเหมือนได้ฉี่ลงไปใน้ำแล้วจริงๆ สักพักชินจังก็ชวนคาซาม่าและมาซาโอะเล่นน้ำวนโดยการดำลงไปใอ่างแล้วหมุนตัวใน้ำ มาซาโอะเห็นท่าน่าสนุกเลยทำตามชินจัง เพื่อนคนอื่นๆ เห็นนี่สนุกสนานก็กระโดดลงไปใอ่างแล้วทำตาม ผลสุดท้ายเล่นไปเล่นมากลายเป็นน้ำวนขนาดใหญ่ทำให้คาซาม่า มาซาโอะและเพื่อนคนอื่นๆ พากันจมน้ำและร้องไห้กันยกใหญ่ ยกเว้นชินจังคนเดียวที่ยังเล่นได้สบายใจ จนคุณครูโยชิ นาง่าได้ยินเสียงเอะอะก็เลยรีบเดินมาดู พบว่าเด็กๆ พากันร้องไห้กระจองอแงกันใหญ่ คุณครูมัดซึซากะผ่านมาเลยบอกที่ห้องทานตะวันมีเด็กร้องไห้เพราะ

Home sick กันเยอะแยะเลย แม้คุณครูโยชิ นาง่าจะพยายามอธิบายว่านี่ไม่ใช่การร้องไห้เพราะ Home sick แต่ครุมัดตีซึกากะก็ไม่สนใจฟัง

ตัวอย่างเนื้อเรื่อง ตอน คินนินนอนพักแรมที่โรงเรียน

ที่บ้านชินจังทั้งฮิโรชิและมิซาเอะต่างพากันเลี้ยงฉลองเนื่องจากชินจังไม่อยู่บ้าน ทั้งคู่มิความขุถึงขนาดเปิดไวน์ฉลอง จนฮิโรชิพูดออกมาว่า “ไปค่ายพักแรมนี่มันดีอย่างนี้เอง” ในขณะที่โรงเรียนอนุบาลฟูตาบะเด็กๆ กำลังเตรียมตัวจัดที่นอนกัน โดยคาซาม่าสามารถจัดที่นอนได้อย่างเรียบร้อยมาก จนเนเน่จังและเพื่อนคนอื่นๆ พากันเอ่ยปากชม แต่แล้วชินจังก็เข้ามาเล่นที่นอนของคาซาม่าโดยเอาตัวม้วนกับที่นอนกลิ้งไปมา จนคาซาม่าโมโหเข้าไปทุบตีที่นอนเป็นการใหญ่ แต่ปรากฏว่าชินจังแอบหนีออกมาได้และยังมาพูดเยาะเย้ยคาซาม่าว่า “คาซาม่าทะเลาะกับที่นอนสนุกหรือ” คาซาม่าก็ได้แต่นึกเจ็บใจ ระหว่างที่เด็กๆ กำลังจะล้มตัวลงนอนชินจังก็เสนอให้คุณครูโยชิ นาง่ามานอนข้างๆ ตน แล้วเด็กนักเรียนคนอื่นๆ ก็ร้องเรียกให้คุณครูมานอนข้างๆ ตนบ้าง จนคุณครูใหญ่เดินผ่านมาได้ยินเสียงเลยเข้ามาทักทายกลุ่มทานตะวันและบอกว่าจะมาเล่นนิทานให้ฟังก่อนนอน แต่ชินจังเสนอให้ครูใหญ่เล่าเรื่องน่ากลัว ครูใหญ่เลยเล่าเรื่องสมัยเด็กๆ ที่ต้องเดินทางไปซื้อของและขากลับต้องเดินผ่านป่าช้า เล่าถึงเพียงแค่นี้คุณครูใหญ่ก็ทำเสียงดังทำให้อีกๆ ตกใจกลัวร้องไห้กันยกใหญ่ คุณครูโยชิ นาง่าเลยรู้สึกเหนื่อยใจว่าคุณครูใหญ่มาสร้างความวุ่นวายให้กับกลุ่มทานตะวัน

สักพักคุณครูโยชิ นาง่าก็สั่งให้นักเรียนทุกคนนอน แต่นอนไปได้สักพักชินจังรู้สึกว้ายไม่่วงเลยเรียกคาซาม่าที่นอนอยู่ข้างๆ ให้ลุกขึ้นมาเล่นด้วยกัน แต่คาซาม่าไม่เล่นด้วย ชินจังเลยตีหมอนของคาซาม่าออกมาขว้างไปถูกคุณครูโยชิ นาง่า คุณครูโมโหเลยขว้างหมอนกลับแต่ไปถูกเด็กอีกคนที่หลับอยู่ แล้วทั้งห้องจึงเกิดตีขว้างหมอนกันยกใหญ่ พอการขว้างหมอนสงบลงคุณครูก็สั่งให้นักเรียนไปนอนอีกครั้ง นอนไปได้สักพักคราวนี้มาซาโอะเกิดปวดปัสสาวะแต่ไม่กล้าไปเข้าห้องน้ำเพราะกลัวผี เลยมาปลุกชินจังให้ไปเข้าห้องน้ำเป็นเพื่อน ชินจังงัวเงียตื่นขึ้นมาบอกว่าจะให้มาซาโอะขี่มกทางเก่งในตัวหนึ่งเพราะตนเองเตรียมมา 3 ตัวสำหรับการปัสสาวะราดอยู่แล้ว แต่มาซาโอะไม่เอา สุดท้ายชินจังจึงต้องเดินไปเข้าห้องน้ำเป็นเพื่อนมาซาโอะ ทั้งๆ ที่ตนเองง่วงนอนมากๆ ระหว่างที่อยู่ในห้องน้ำมาซาโอะก็จะคอยเรียกชินจังอยู่ตลอดเพราะความกลัว พอไม่ได้ยินเสียงชินจังตอบ มาซาโอะก็เข้าใจว่าชินจังแอบเดินหนีเข้าห้องนอนไปแล้วเลยรีบออกจากห้องน้ำแล้วตามไปดู แต่ปรากฏว่าไม่พบชินจังในห้องนอน แล้วกลุ่มทานตะวันทั้งกลุ่มก็พากันลุกขึ้นมาเดินหาชินจังกันยกใหญ่เพราะคิดว่าชินจังหายตัวไป ส่วนมาซาโอะ คาซาม่าและเนเน่จังต่างก็

ร้องไห้ด้วยความเป็นห่วงชินจัง คุณครูมัดตีซึกะเลยเดินเข้ามาพูดเยาะเย้ยคุณครูโยชิ นางว่า
 สุดท้ายกลุ่มทานตะวันก็แพ้เพราะมีเด็กร้องไห้เพราะ Home sick มากมาย แต่ครูโยชิ นางก็
 พยายามอธิบายว่าไม่ใช่ร้องไห้เพราะ Home sick แต่คุณครูมัดตีซึกะก็ไม่สนใจฟัง จริงๆ แล้ว
 ชินจังไม่ได้หนีหายไปไหน แต่ชินจังไปแอบหลับอยู่หลังประตูห้องน้ำพอมหาซาโอะเปิดมาก็เลยหา
 ไม่เจอนั่นเอง

ตัวอย่างเนื้อเรื่อง ตอน ไปห้องสมุดต้องเจียบ

ในขณะที่มิซาอะกำลังอ่านหนังสือนิทานให้ชินจังฟังที่บ้าน ชินจังก็รู้สึกเบื่อที่นิทานที่แม่
 อ่านนั้นมีแต่เรื่องเก่าๆ มิซาอะจึงเสนอให้ไปยืมหนังสือนิทานที่ห้องสมุดสาธารณะ ซึ่งเธอก็คิด
 แบบคนซีเหินยิวว่า ตั้งแต่เสียภาษีมายังไม่เคยเข้าไปใช้บริการห้องสมุดเลย ทั้งแม่ลูกเลยพากัน
 เดินทางไปห้องสมุด ระหว่างที่เดินทางมิซาอะเป็นห่วงกลัวชินจังจะไปส่งเสียงดังในห้องสมุด จึง
 บอกให้ชินจังร้องตะโกนอะไรก็ได้ออกมาดังๆ เพราะเมื่อเข้าห้องสมุดแล้วห้ามพูดเสียงดังเด็ดขาด
 ชินจังเลยตะโกนออกมาเสียงดังท่ามกลางฝูงชนที่เดินผ่านไปมาว่า “วันนี้แม่ผมอ้อไม่ออก” ทำให้
 มิซาอะรู้สึกอายมากๆ จนอยากจะหนีไปจากตรงนั้น

เมื่อไปถึงห้องสมุดชินจังก็ไปสร้างความวุ่นวาย เช่น เอาแต่รเด็กเล่นมาเป่าเสียงดัง หยิบ
 หนังสือมาดูหลายๆ เล่มแล้ววางเกลิ้นเต็มพื้นห้อง จนบรรณารักษ์ชายหน้าดูในห้องสมุดต้อง
 กล่าวตักเตือนแม่ไปหลายหน เมื่อชินจังอยากจะหานิทานเล่มใหม่ๆ แม่ก็แนะนำให้ชินจังไปถาม
 บรรณารักษ์ว่าหนังสือประเภทนี้อยู่ที่ไหน แต่ชินจังเห็นหน้าบรรณารักษ์เป็นชายหน้าดูเลยไม่กล้า
 เข้าไป พอดีเป็นช่วงเปลี่ยนเวรจากบรรณารักษ์ชายเป็นบรรณารักษ์สาวสวย ชินจังเห็นก็ดีใจรีบวิ่ง
 เข้าไปพูดแซวแถมยังชวนไปซื้อจ๊วยกันเล่นอีกด้วย แม่เห็นจึงต้องรีบลากชินจังออกมาจากโต๊ะ
 บรรณารักษ์สาวสวย พอแม่ทำเรื่องยืมหนังสือที่ต้องการเสร็จแล้วก็ถามชินจังว่าต้องการจะยืมอะไร
 อีกไหม ชินจังก็ว่า “อยากยืมพี่สาวคนนี้” แล้วก็ไปดึงผมบรรณารักษ์สาวจนแม่ต้องลงโทษด้วยการ
 เขกศีรษะชินจังจนปูดเป็นชालาเปาหลายชั้น แต่ชินจังไม่ได้หยุดความซุกซนไว้เพียงแค่นี้ ชินจังยัง
 ทำเสียงดังจนแม่โมโหจนไม่ไหววิ่งไล่จับชินจังในห้องสมุด แล้วยังมีบรรณารักษ์ชายหน้าดูคอย
 วิ่งไล่มิซาอะฐานทำเสียงดังอีกคนหนึ่งเลยกลายเป็นการวิ่งไล่ที่วุ่นวายไปทั้งห้องสมุด สุดท้าย
 บรรณารักษ์ชายก็วิ่งไปชนสัญญาณเตือนภัยเวลาเกิดเหตุเพลิงไหม้ ผู้คนในห้องสมุดก็พากันตกใจ
 บรรณารักษ์ชายเลยต้องรีบอธิบายให้คนอื่นๆ เข้าใจเป็นการใหญ่ว่าไม่ได้เกิดเหตุเพลิงไหม้

เมื่อกลับมาถึงบ้านชินจังและมิซาเอะต่างพากันพูดคุยและเล่านิทานกันเสียงดังซดเซยที่ไม่ได้ทำเสียงดังในห้องสมุด พออิโรชิกลับมาถึงบ้านก็ต้องแปลกใจที่เห็นทั้งมิซาเอะและชินจังนอนหลับกรนเสียงดังทั้งคู่ คงเพราะหมดแรงจากการวิ่งไล่กันในห้องสมุดนั่นเอง แต่อิโรชิก็มีความสุขที่ได้เห็นภาพการนอนหลับของทั้งสองแม่ลูก

จากตัวอย่างเนื้อเรื่องที่ยกมาทั้ง 3 ตอนนั้น พบว่า ในแต่ละตอนจะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิตในแต่ละวันของชินจังไม่ว่าจะเป็นการไปทำกิจกรรมที่โรงเรียน การเดินทางไปสถานที่ต่างๆ กับแม่ และในแต่ละสถานการณ์ชินจังจะเข้าไปมีบทบาทสำคัญในการแสดงพฤติกรรมประเภทต่างๆ ทำให้ตัวละครรองและตัวละครอื่นๆ ที่อยู่ในสถานการณ์เดียวกันต้องได้รับความเดือดร้อนหรือต้องมาแก้ไขปัญหาดังๆ ที่ชินจังได้สร้างขึ้น ซึ่งสาเหตุของปัญหามักจะเกิดจากพฤติกรรมที่แสนซุกซนของชินจังนั่นเอง

3.1 การเปิดเรื่อง

จากงานวิจัยของชไมพร สุขสัมพันธ์ ในเรื่อง การวิเคราะห์สัญญาณ รหัส และกระบวนการสร้างรหัสในการ์ตูนญี่ปุ่น, 2541 ได้สรุปว่า การเปิดเรื่องในการ์ตูนญี่ปุ่นมี 2 แบบ คือ เปิดเรื่องด้วยการบรรยาย และเปิดเรื่องด้วยการกระทำที่น่าสนใจของตัวละคร สำหรับการ์ตูนชินจังจอมแก่นได้ใช้การเปิดเรื่องด้วยการกระทำที่น่าสนใจของตัวละคร โดยเปิดเรื่องด้วยการแสดงพฤติกรรมภายใต้สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันของตัวละคร เช่น ขณะที่แม่กำลังอ่านหนังสือนิทานให้ชินจังฟังที่บ้าน หรือขณะที่ชินจังและเพื่อนๆ กำลังอยู่ที่โรงเรียน เป็นต้น การเปิดเรื่องด้วยการกระทำที่น่าสนใจของตัวละครยังแสดงให้เห็นถึงตัวละครและฉากที่ใช้เปิดเรื่อง และช่วยให้ผู้ชมได้รับรู้วิถีชีวิตของตัวละคร ความเป็นมาเป็นไปของเรื่องราว รวมถึงรู้จักตัวละครแต่ละตัวได้ดียิ่งขึ้น

ตารางที่ 5 ตัวละครที่ใช้เปิดเรื่องชินจังจอมแก่น

ตัวละคร	จำนวนตอน	%
เปิดเรื่องด้วยตัวละครหลัก		
- มิซาเอะ (แม่ของชินจัง)	54	22%
- ภาพครอบครัว เช่น แม่กับชินจัง หรือ พ่อกับชินจัง หรือ พ่อ แม่และชินจัง	51	21%
- ชินจัง	47	19%
- ฮิโรชิ (พ่อของชินจัง)	24	10%
รวม	176	72%
เปิดเรื่องด้วยตัวละครรอง		
- เพื่อนๆ ชินจัง	28	11%
- คุณครู	27	11%
รวม	55	22%
เปิดเรื่องด้วยตัวละครอื่นๆ	14	6%
เช่น คุณปู่ของชินจัง, แม่ของเนเน่จัง, เจ้าของร้านขายหนังสือ เป็นต้น		
รวม	14	6%
รวมทั้งหมด	245	100%

จากตารางที่ 1 พบว่า ตัวละครที่ใช้ในการเปิดเรื่องมากที่สุด คือ มิซาเอะ (แม่ของชินจัง) เริ่มคิดเป็นสัดส่วน 22% จากจำนวนตอนทั้งหมด 245 ตอน รองลงมาคือ ครอบครัวของชินจัง 21% และอันดับที่ 3 คือ ชินจัง 19% ดังนั้น ตัวละครหลักจึงเป็นตัวละครที่ถูกนำมาใช้เปิดเรื่องมากที่สุด 72% สำหรับตัวละครรองและตัวละครอื่นๆ นั้นได้ถูกนำมาใช้ในการเปิดเรื่องคิดเป็น 22% และ 6% ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ฉากหรือสถานที่ที่ใช้ในการเปิดเรื่อง

ฉาก หรือ สถานที่	จำนวน	สัดส่วน
บ้านชินจ้ง	129	53%
โรงเรียนอนุบาลพุตาปะ	37	15%
สถานที่ท่องเที่ยว เช่น ทะเล ภูเขา งานวัด เป็นต้น	24	10%
ร้านขายของ/สถานบริการ เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านตัดผม ร้านขายหนังสือ ร้าน coffee shop เป็นต้น	20	8%
ทางเดินถนนนอกบ้าน	16	7%
ยานพาหนะ เช่น รถยนต์ รถไฟฟ้าได้ดิน	9	4%
สถานที่ในงานพิธีต่างๆ เช่น งานแต่งงาน งานศพ งานแข่งขันซูโม่ เป็นต้น	4	2%
บ้านคนอื่น เช่น บ้านเนเนจ้ง หอพักชิโนบุ	3	1%
ที่ทำงานของอิโรชิ	1	0%
สถานพยาบาล หรือ คลินิก	1	0%
สถานีตำรวจ	1	0%
รวม	245	100%

จากตารางที่ 2 พบว่า ฉากหรือสถานที่ที่ใช้ในการเปิดเรื่องมากที่สุดได้แก่ ที่บ้านของชินจ้ง คิดเป็นสัดส่วน 53% รองลงมาคือ ที่โรงเรียนอนุบาลพุตาปะ (โรงเรียนอนุบาลของชินจ้ง) คิดเป็นสัดส่วน 15% และอันดับที่ 3 คือ สถานที่ท่องเที่ยวในที่ต่างๆ 10%

ดังนั้น จึงพบว่าลักษณะการเปิดเรื่องในการ์ตูนชินจ้งจอมแก่นเริ่มต้นที่ภาพการแสดงชีวิตประจำวันของตัวละครภายใต้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวของชินจ้งเป็นส่วนใหญ่ เพราะตัวละครที่เปิดเรื่องมากที่สุดได้แก่ตัวละครหลักซึ่งประกอบด้วยครอบครัวโนะฮาร่า และสถานที่ที่ใช้ในการเปิดเรื่องมากที่สุดคือบ้านของชินจ้ง การ์ตูนชินจ้งจอมแก่นจึงให้ความสำคัญกับลักษณะการใช้ชีวิตและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวโดยนำมาเป็นจุดเริ่มต้นของเรื่อง เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจที่มาที่ไปของการเกิดเรื่องราวก่อนที่จะเชื่อมโยงไปยังสถานการณ์อื่นๆ ต่อไป

ตัวอย่างการเปิดเรื่อง จาก ตอนไปค่ายพักแรมที่โรงเรียน

เปิดเรื่องด้วยฉากภายในบ้านของชินจังที่กิจวัตรประจำวันของมิซาเอะคือ ต้องไปปลุกชินจังให้ตื่นจากที่นอนเพื่อเตรียมตัวไปโรงเรียน แต่ด้วยความซุกซนของชินจังทำให้แม่ต้องคอยเสียเวลากับการช่วยชินจังเตรียมของที่จะนำไปใช้ในการเข้าค่ายพักแรมที่โรงเรียน หลังจากนั้นจึงนำสู่ฉากสถานการณ์ที่โรงเรียนต่อไป

3.2 การดำเนินเรื่อง

การดำเนินเรื่องในการ์ตูนชินจังจอมแก่นจะดำเนินไปตามลำดับกาลเวลา คือดำเนินไปตามเหตุการณ์ที่เกิดก่อนและหลังมีความต่อเนื่องและสมเหตุสมผล โดยจะเริ่มต้นที่การแสดงลักษณะการดำเนินชีวิตประจำวันภายใต้สถานการณ์ต่างๆ ของตัวละครหลัก อันได้แก่ ชินจังและครอบครัว หลังจากนั้นชินจังจะแสดงลักษณะนิสัยและพฤติกรรมรูปแบบต่างๆ นำมาสู่การสร้างปัญหาความวุ่นวายทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ ส่งผลให้ผู้อื่นๆ เช่น แม่ คุณครู เพื่อนๆ หรือตัวละครตัวอื่นๆ ได้รับความเดือดร้อน และต้องเข้ามาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 7 ตัวละครที่สร้างปัญหา ตัวละครที่ได้รับความเดือดร้อน
และตัวละครที่คอยแก้ปัญหาในเรื่องชินจังจอมแก่น

ตัวละคร	ผู้สร้างปัญหา		ผู้ได้รับความเดือดร้อน		ผู้แก้ปัญหา	
	จำนวน ตอน	%	จำนวน ตอน	%	จำนวน ตอน	%
ตัวละครหลัก						
- ชินจัง	186	76%	19	8%	36	15%
- มิซาเอะ	10	4%	62	25%	77	32%
- ครอบครัวชินจัง	8	3%	3	1%	-	-
- ฮิโรชิ	7	3%	25	10%	22	9%
- ฮิโรชิและมิซาเอะ	-	-	31	14%	22	9%
รวม	211	86%	140	58%	165	68%
ตัวละครรอง						
- เพื่อนของชินจัง	12	5%	25	10%	10	4%
- คุณครู	5	2%	30	12%	30	12%
รวม	17	7%	55	22%	40	16%
ตัวละครอื่นๆ เช่น คุณปู่ ของชินจัง, น้ำโอะเคะ, แม่ ของเนเน่จัง, เจ้าของร้าน ขายหนังสือ เป็นต้น	17	7%	50	20%	40	16%
รวม	17	7%	50	20%	40	16%
รวมทั้งหมด	245	100%	245	100%	245	100%

จากตารางพบว่า ตัวละครที่สร้างปัญหามากที่สุด ได้แก่ ชินจัง คิดเป็นสัดส่วน 76% จากจำนวนตอนทั้งหมด 245 ตอน ซึ่งมากกว่าครึ่งหนึ่งของเนื้อเรื่อง รองลงมาคือ ตัวละครอื่นๆ เช่น คุณปู่ของชินจัง น้ำโอะเคะ เป็นต้น คิดเป็น 7% จากจำนวนตอนทั้งหมด และอันดับถัดมา เพื่อนๆ ของชินจัง 5%

ตัวละครที่ได้รับความนิยมเดือดร้อนจากการสร้างความวุ่นวายของชินจังมากที่สุด คือ มิซาเอะ (แม่ของชินจัง) คิดเป็นสัดส่วน 25% รองลงมาคือ ตัวละครอื่นๆ เช่น แม่ของเนเน่ เจ้าของร้านขายหนังสือ คิดเป็นสัดส่วน 20% และอันดับถัดมาคือ ฮิโรชิและมิซาเอะ (พ่อและแม่ของชินจัง) 14%

ในขณะที่เดียวกันตัวละครที่ต้องคอยแก้ปัญหาในเรื่อง คือ มิซาเอะ คิดเป็นสัดส่วน 32% รองลงมาคือ ตัวละครอื่นๆ เช่น เจ้าของร้านขายหนังสือ แม่ของเนเน่จัง เป็นต้น คิดเป็นสัดส่วน 16% และอันดับถัดมา คือ ชินจัง 15%

เป็นที่น่าสังเกตว่า ชินจังจะเป็นผู้ที่สร้างความวุ่นวายให้กับแม่ของตนและคนอื่นๆ ที่เข้าไปเกี่ยวข้องในสถานการณ์เดียวกันกับชินจังให้ได้รับความนิยมเดือดร้อนเสียเป็นส่วนใหญ่ และเมื่อเกิดปัญหาขึ้นผู้ที่ได้รับความนิยมเดือดร้อนจากชินจังนั้นก็ต้องหาหนทางแก้ไขปัญหาคด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามนอกจากชินจังจะชอบสร้างปัญหาแล้ว ชินจังยังเป็นผู้แก้ปัญหาให้คนอื่นด้วยเช่นกัน คิดเป็นสัดส่วน 15% จากจำนวนตอนทั้งหมด เพราะบางครั้งการสร้างความวุ่นวายของชินจัง กลับกลายเป็นเหตุการ์ณคลี่คลายไปได้ด้วยดี ซึ่งมักจะเป็นไปโดยที่ชินจังไม่ได้ตั้งใจหรือลักษณะเหตุการ์ณที่เกิดขึ้นเป็นแบบบังเอิญ

ตัวอย่างการสร้างปัญหาของชินจัง จากตอน ไปค่ายพักแรมที่โรงเรียน

ชินจังและเพื่อนๆ พากันมาเข้าค่ายพักแรมที่โรงเรียนและชินจังก็แสดงความดีใจที่ไม่เชื่อฟังคุณครูที่สั่งให้นั่งดูหนังที่ห้องประชุม แต่ชินจังกลับแอบหนีไปดูการ์ตูนโทรทัศน์หน้ากาแก็คชั่นที่บ้านที่อยู่ข้างโรงเรียนและยังเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีทำให้เพื่อนๆ ทำตามอีก นอกจากนี้ชินจังยังทำความซุกซนทำให้คาซาม่าคุงได้รับความนิยมเดือดร้อน เริ่มตั้งแต่ชินจังไปวุ่นวายกับคาซาม่าในขณะที่กำลังอาบน้ำและชินจังสะดุดหกล้มจนทำให้ถึงใส่สำน้ำของคาซาม่าหล่นใส่คาซาม่าจนร้องไห้ยกใหญ่ หลังจากนั้นเมื่อชินจังเป็นผู้นำในการเล่นน้ำวนและเพื่อนๆ มาร่วมกันเล่นด้วยกัน มีเพียงคาซาม่าคนเดียวที่ไม่เล่น แต่ผลสุดท้ายทำให้น้ำในอ่างกลายเป็นน้ำวนและคาซาม่าพร้อมทั้งคนอื่นๆ พากันจมน้ำร้องไห้ระงอแงกันหมด

ตัวอย่างการสร้างปัญหาของซินจัง จากตอน ไปห้องสมุดต้องเจียบ

ซินจังและมิซาอะเดินทางไปห้องสมุดและซินจังก็ไปสร้างความวุ่นวาย ด้วยการส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่นในห้องสมุด ดูหนังสือแล้วไม่เก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย แถมยังแสดงท่าทางเจ้าชู้ใส่บรรณารักษ์สาวสวยในห้องสมุดอีกด้วย ทำให้มิซาอะต้องอับอายและต้องคอยตามขอโทษบรรณารักษ์อยู่ตลอด สุดท้ายเมื่อมิซาอะทนกับพฤติกรรมอันแสนซุกซนของซินจังไม่ไหวก็เลยวิ่งไล่ซินจังจนเป็นที่วุ่นวายไปทั้งห้องสมุด

3.3 การปิดเรื่อง หรือ ตอนจบของเรื่อง

จากการวิเคราะห์เนื้อหาการ์ตูนซินจังจอมแก่นจากวีดีโอเทปและวีดีโอซีดีทั้ง 24 ม้วน รวม 245 ตอนพบว่า ลักษณะการปิดเรื่องในการ์ตูน พบได้ 3 แบบ คือ

3.3.1 การปิดเรื่องด้วยความสุข (Happy Ending) สามารถคลี่คลายปัญหาต่างๆ ได้ และตัวละครทุกตัวมีความสุข

3.3.2 การปิดเรื่องแบบพลิกความคาดหมาย (Twist Ending) เป็นการจบเรื่องที่ผิดความคาดหมายของผู้รับสาร คือ คิดว่าจะจบลงด้วยดีสามารถคลี่คลายปัญหาได้ แต่สุดท้ายก็ไม่สามารถคลี่คลายปัญหาใดๆ ได้เลย หรือบางครั้งก็คลี่คลายปัญหาได้แบบไม่คาดคิด

3.3.3 การปิดเรื่องแบบไม่มีความสุข (Unhappy Ending) เป็นการจบเรื่องที่ไม่สามารถคลี่คลายปัญหาได้ ทำให้ตัวละครพบความผิดหวัง ไม่ประสบความสำเร็จตามที่คาดหมายไว้

ตารางที่ 8 สรุปรูปแบบการปิดเรื่องในการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุด ซินจังจอมแก่น

รูปแบบปิดเรื่อง	จำนวน	%
Happy Ending	86	35%
Twist Ending	99	40%
Unhappy Ending	60	25%
รวมทั้งหมด	245	100%

จากตารางพบว่าลักษณะการปิดเรื่องที่พบมากที่สุดคือปิดแบบพลิกความคาดหมาย (Twist Ending) คิดเป็นสัดส่วน 40% จากจำนวนตอนทั้งหมด 245 ตอน รองลงมาคือปิดแบบมีความสุข (Happy Ending) 35% และสุดท้ายคือปิดแบบไม่มีความสุข (Unhappy Ending) 24%

ตัวอย่างการปิดเรื่องแบบมีความสุข จากตอน ไปห้องสมุดต้องเงียบ

มิซาอะพาชินจึงไปห้องสมุดแต่ชินจังก็ไปทำเรื่องวุ่นวาย เช่น ส่งเสียงดัง ทำท่าทางเจ้าชู้ใส่บรรณารักษ์สาวสวย รื้อค้นหนังสือแล้วไม่ยอมเก็บให้เข้าที่ ทำให้มิซาอะถูกบรรณารักษ์ตำหนิหลายครั้ง สุดท้ายมิซาอะโมโหมากเลยวิ่งไล่จะจับชินจังมาตีจนทำให้ทั้งห้องสมุดวุ่นวายไปหมด เมื่อทั้งคู่กลับถึงบ้านมิซาอะก็ทำประชดด้วยการอนุญาตให้ชินจังส่งเสียงดังๆ ได้ เช่น อ่านหนังสือนิทานที่ยืมมาเสียงดังๆ เล่นของเล่นเสียงดัง เพื่อชดเชยในช่วงที่อยู่ในห้องสมุดแล้วส่งเสียงดังไม่ได้ และเมื่อฮิโรชิกลับถึงบ้านก็พบว่าทั้งสองแม่ลูกต่างก็นอนหลับไปด้วยความเหนื่อยล้าเพราะวิ่งไล่กันในห้องสมุดเกือบทั้งวัน แต่ฮิโรชิมีความสุขที่ได้เห็นภาพการนอนของสองแม่ลูก

ตัวอย่างการปิดเรื่องแบบมีความสุข จากตอน หม้อไฟแสนอร่อย

ชินจังกลับมาถึงบ้านก็ถามถึงอาหารเย็นด้วยความหิว มิซาอะตอบว่า “คืนนี้มีหม้อไฟแสนอร่อย” ชินจังก็จินตนาการถึงพ่อแม่มกินหม้อกันก็เลยตกใจหวว่าแม่บ้า มิซาอะก็เลยต้องอธิบายว่า หม้อไฟคือการที่เอาอาหารหลายๆ อย่างไปต้มลงไปหม้อที่มีน้ำเดือดๆ แล้วก็สั่งให้ชินจังมาช่วยหั่นผักและสอนชินจังใช้มีด แต่ดูๆ แล้วชินจังทำอะไรก็ไม่ได้ พอมิซาอะเห็นหัวไชเท้าขาดเป็น 2 ท่อน ชินจังก็ว่า “หัวไชเท้ากลายเป็นแบบนี้ไปแล้ว น่าสงสาร” เพราะชินจังสงสารหัวไชเท้าที่ถูกฟัน และทำท่าเสียใจแบบสายกันให้มิซาอะดูจนมิซาอะเอือมระอา พอฮิโรชิกลับมาถึงบ้านก็ดีใจที่จะได้ทานหม้อไฟแสนอร่อย แล้วทุกคนในครอบครัวต่างก็ช่วยกันเอาเนื้อสัตว์และผักลงไปในหม้อ ชินจังยังเอาช็อคโกแลตไปใส่ในหม้อด้วย จนพ่อแม่ต้องรีบตักออกกันใหญ่ แล้วเรื่องก็จบลงที่ทุกคนทานหม้อไฟอย่างมีความสุข

การจบเรื่องแบบมีความสุขในการ์ตูนชินจังจอมแก่นมักจบลงด้วยภาพความรักความผูกพันของครอบครัวชินจังที่แม้จะเจอเรื่องวุ่นวายจากชินจังแต่สุดท้ายทุกคนในครอบครัวก็สามารถปรับความเข้าใจกันได้และลงเอยได้ดีที่สุดในที่สุด

ตัวอย่างการปิดเรื่องแบบพลิกความคาดหมาย จากตอน คีนี่นอนพักแรมที่โรงเรียน

ชินจังและเพื่อนๆ ต้องไปพักแรมที่โรงเรียน โดยมีคุณครูชินาง่า ครูประจำชั้นคอยดูแลกลุ่มของชินจัง แต่ชินจังก็ไปสร้างความวุ่นวายจนคุณครูและเพื่อนๆ เกือบไม่ได้นอน แต่พอทุกคนนอนหลับไปได้ไม่นานมาซาโอะคุงก็ปวดท้องอยากเข้าห้องน้ำเลยชวนชินจังให้ไปเป็นเพื่อน ชินจังเลยต้องไปเป็นเพื่อนมาซาโอะคุงๆ ที่ตนเองกำลังวังนอนมาก ระหว่างที่มาซาโอะเข้าห้องน้ำชินจังก็แอบฟุบหลับไปตรงประตูห้องน้ำ พอมาซาโอะเปิดออกมาก็มองไม่เห็นชินจังและคิดว่าชินจังแอบหนีกลับห้องนอนไปแล้ว แต่พอมาซาโอะคุงย้อนกลับไปดูที่ห้องนอนก็ไม่พบชินจังแล้วทั้งห้องก็ต้องตื่นขึ้นมาอีกครั้งเพื่อตามหาชินจังกันยกใหญ่ ในขณะที่ชินจังก็ยังหลับสบายอย่างไม่รู้เรื่องราวที่ข้างประตูห้องน้ำนั่นเอง

ตัวอย่างการปิดเรื่องแบบพลิกความคาดหมาย จากตอน แข่งฟุตบอล

เมื่อถึงเวลาแข่งขันฟุตบอลของโรงเรียนอนุบาลฟุตบาระ ระหว่างกลุ่มทานตะวันประกอบด้วยชินจัง คาสามา มาซาโอะ และเพื่อนๆ ที่ดูท่าทางเล่นไม่เก่ง กับกลุ่มกุหลาบซึ่งมีความรู้จะเป็นเด็กที่เล่นบอลเก่งมาก ในครั้งแรกชินจังเตะบอลพลาดเข้าประตูของทีมตนเองทำให้กลุ่มกุหลาบนำไป 1 ประตู พอครึ่งหลังลูกบอลลอยมาโดนศีรษะชินจังแล้วจึงกระเด็นเข้าประตูไปทำให้กลุ่มทานตะวันตีเสมอมาได้ 1 ประตู สุดท้ายทั้ง 2 กลุ่มต้องยิงลูกโทษ เผอิญชินจังเป่ายิงจุดชนะเลยได้เป็นตัวแทนกลุ่มทานตะวันในการยิงลูกโทษ และด้วยความบังเอิญชินจังก็สามารถยิงบอลเข้าไปได้ ส่วนความรู้อยิงพลาดเพราะระหว่างที่ทำท่าจะยิงประตู ชินจังก็พูดออกมาว่า “หน้ากากแอ็คชั่น” เมื่อความรู้อะไรมันก็ล้มตัวทำท่าหน้ากากแอ็คชั่น ทำให้พลาดเตะบอลออกไปเบามากจนโบจังผู้รักษาประตูกลุ่มทานตะวันสามารถรับได้ ผลสุดท้ายกลุ่มทานตะวันก็เลยชนะการแข่งขันฟุตบอลครั้งนี้ และชินจังกลายเป็นฮีโร่ไปในทันที

การจบเรื่องแบบพลิกความคาดหมายพบได้มากในการ์ตูนชินจังจอมแก่น (40%) โดยการจบแบบพลิกความคาดหมายนั้นในช่วงแรกชินจังจะสร้างความวุ่นวายจนกลายเป็นปัญหาที่ไม่น่าคลี่คลายได้ แต่พอตอนจบชินจังได้เข้าไปแก้ไขสถานการณ์ได้โดยบังเอิญและทำให้เรื่องจบลงได้อย่างสวยงาม หรือบางครั้งเรื่องราวกำลังคลี่คลายไปได้ด้วยดี แต่ชินจังก็มาทำให้เกิดเรื่องวุ่นวายขึ้นอีกครั้ง

ตัวอย่างการปิดเรื่องแบบไม่มีความสุข จากตอน ไปเข้าค่ายพักแรมที่โรงเรียน

ชินจังและเพื่อนๆ ไปเข้าค่ายพักแรมที่โรงเรียน และชินจังก็ไปสร้างความวุ่นวาย ทำให้คุณครูโยชิ นางา คาชาม่าคุงและเพื่อนๆ เดือดร้อน โดยขณะที่คุณครูปล่อยให้เด็กๆ ไปอาบน้ำในห้องอาบน้ำสาธารณะชินจังก็ชวนเพื่อนๆ ไปเล่นน้ำวนจนในที่สุดเพื่อนๆ ก็อบจมน้ำและพากันร้องไห้

ตัวอย่างการปิดเรื่องแบบไม่มีความสุข จากตอน ไปดูหนัง

มิซาเอะพาชินจังไปดูหนังรักโรแมนติกที่อยากดูมาก โดยหลอกชินจังว่าเป็นหนังที่มีสัตว์ประหลาด และยังรับปากชินจังไว้ว่าพอหนังจบจะพาไปทานอาหารซูตรสเลิศ เมื่อหนังฉายในช่วงแรกๆ ชินจังก็นั่งทานขนมเฉยๆ ไม่รบกวนมิซาเอะ แต่พอขนมหมด ชินจังก็ สร้างความวุ่นวายจนคนที่ดูหนังคนอื่นๆ หันมาดู สุดท้ายมิซาเอะเลยต้องพาชินจังออกจากโรงหนังไม่สามารถดูหนังจนจบได้ และชินจังก็อดทานอาหารซูตรสเลิศเช่นกัน

การจบเรื่องแบบไม่มีความสุขมักเกิดจากการสร้างความวุ่นวายของชินจังส่งผลให้ตัวละครอื่นได้รับความเดือดร้อน และตัวละครอื่นไม่สามารถแก้ปัญหาที่ชินจังได้ก่อไว้ได้ทำให้เรื่องจบลงด้วยความผิดหวังของตัวละครที่ไม่สามารถทำสิ่งที่ตั้งใจไว้ให้สำเร็จได้

4. ลักษณะการแสดงพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง

การ์ตูนชินจังจอมแก่นเป็นการ์ตูนที่ผู้แต่งใช้การวาดภาพแบบง่าย ๆ ภาพตัวการ์ตูนดูแบนเรียบไม่ค่อยมีมิติดูแล้วไม่ค่อยมีความสวยงามเมื่อเทียบกับการ์ตูนเรื่องอื่นๆ แต่การ์ตูนชินจังจอมแก่นกลับกลายเป็นที่นิยมของกลุ่มเด็กและวัยรุ่นอย่างมากเพราะมีจุดเด่นคือ การใช้มุขตลกสอดแทรกกับคำพูดและการแสดงพฤติกรรมที่ตรงไปตรงมาของตัวการ์ตูน ตลอดจนความตลกขบขันจากการแสดงสีหน้าท่าทางของตัวการ์ตูน จากการวิเคราะห์ในวิดีโอเทปและวีดิโอซีดีในเรื่องชินจังจอมแก่น พบว่า การดำเนินเรื่องตั้งแต่เปิดเรื่องจนถึงปิดเรื่องล้วนแต่มีการสอดแทรกมุขตลกที่มาพร้อมกับการแสดงลักษณะนิสัยและพฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างเฉพาะตัวของชินจัง ไม่ว่าจะเป็นการใช้คำพูดเลียนแบบผู้ใหญ่ การพูดตรงไปตรงมาโดยภายใต้หน้าตาที่แสดงความไร้เดียงสา การแสดงพฤติกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การแสดงออกในเรื่องเพศ เช่น แสดงท่าทางเจ้าชู้เมื่อเห็นสาวสวย อวดอวยวะเพศ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ผู้แต่งได้นำมาใช้เป็นมุขตลกและถือเป็นจุดเด่นของการ์ตูนชินจังจอมแก่นที่สร้างความสนุกสนานให้กับเรื่องราวเป็นอย่างมาก

การวิเคราะห์พฤติกรรมของตัวการ์ตูนซินจัง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากการแสดงกิริยา วาจา บุคลิกและอุปนิสัยของตัวการ์ตูนที่ชื่อ "ซินจัง" จากเนื้อหาที่ปรากฏในวิดีโอเทปและวีซีดีที่ได้คัดเลือกมาจำนวน 24 ม้วน รวม 245 ตอน พบว่า พฤติกรรมของซินจังมีความหลากหลายทั้งดีและไม่ดีและมีความโดดเด่นมาก ซึ่งสามารถแยกแยะพฤติกรรมของซินจังได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 พฤติกรรมของตัวการ์ตูนซินจัง

พฤติกรรมของซินจัง	จำนวน	สัดส่วน
1. พุดจาไม่สุภาพ อวดดี ทำทนาย เถียงผู้ใหญ่ พุดตรงไปตรงมา ตำหนิผู้อื่น	182	21%
2. ดื้อรั้น ซุกซน ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ เอาแต่ใจตนเอง ไม่มีความเกรงใจ	145	17%
3. อวดอวยวะเพศหรือก่นต่อหน้าผู้อื่น ทะลึ่ง แอบดูกางเกงใน เปิดกระโปรงผู้อื่น เอาชุดชั้นในของแม่มาเล่น	80	9%
4. ทำท่าทางเจ้าชู้ พุดจาจีบผู้หญิงที่อายุมากกว่า จินตนาการถึงผู้หญิง	76	9%
5. พุดจาและทำท่าทางเลียนแบบผู้อื่น	69	8%
6. ชอบพุดผิด หรือใช้คำพุดผิด	68	8%
7. ช่างสงสัย ช่างซักช่างถาม อยากรู้อยากเห็น	62	7%
8. ช่วยเหลือพ่อแม่ เพื่อนและผู้อื่น ใจดี มีเมตตา	36	4%
9. ซี้ลึมและซี้เกียจ เช่น ตื่นสาย แม่เรียกใช้ก็ไม่ยอมไป	30	3%
10. ตีความหมายคำพุดผิดและนำไปปฏิบัติผิดๆ	27	3%
11. มีความคิดในการแก้ปัญหาไม่เหมือนคนทั่วไป	23	3%
12. ร่าเริง สนุกสนาน	21	2%
13. แก่ล้งเพื่อน คนอื่น และสัตว์	18	2%
14. มีความคิดสร้างสรรค์	14	2%
15. โกหก	13	1%
16. กล่าวหาญ และกล่าวอุมรับผิด	7	1%
17. ไม่ยอมรับผิด โยนความผิดให้ผู้อื่น ใช้คำพุดแก้ตัวทำให้ตนเองถูก คนอื่นผิด	4	0%
18. ตั้งใจ เอาจริงเอาจัง	1	0%
รวมทั้งหมด	876	100%

จากตารางพบว่า พฤติกรรมของชินจังที่พบมากที่สุด คือ การใช้คำพูด ได้แก่ การพูดจาไม่สุภาพ พูดจาอวดดี ทำทนายเถียงผู้ใหญ่ พูดตรงไปตรงมา ตำหนิผู้อื่น คิดเป็นสัดส่วน 21% จากจำนวนพฤติกรรมทั้งหมด 18 พฤติกรรมที่พบใน 245 ตอน รองลงมาได้แก่ การแสดงพฤติกรรมดื้อรั้นซุกซน ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ คิดเป็นสัดส่วน 17% และอันดับที่ 3 ได้แก่ การแสดงพฤติกรรมทางเพศ เช่น อวดอวัยวะเพศหรือก้น แอบดูกางเกงใน เปิดกระโปรงผู้อื่น เป็นต้น คิดเป็นสัดส่วน 9% ซึ่งพฤติกรรมที่พบมากที่สุดทั้ง 3 อันดับแรกนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทั้งสิ้น

จากพฤติกรรมของชินจังที่พบมาทั้งหมด สามารถสรุปเป็นการแสดงพฤติกรรมโดยรวม คือ แสดงจากลักษณะท่าทางและนิสัย เช่น ดื้อรั้น ซุกซน 52% แสดงออกโดยการใช้คำพูด เช่น พูดจาตำหนิผู้อื่น พูดจาอวดดี ไม่สุภาพ 30% แสดงออกทางด้านเพศ เช่น ทะเล่ อวดอวัยวะเพศ 18% ซึ่งพฤติกรรมของชินจังทั้งหมดที่พบนั้นสามารถนำมาวิเคราะห์และแสดงตัวอย่างได้ดังนี้

4.1 พูดจาไม่สุภาพ อวดดี ทำทนายเถียงผู้ใหญ่ พูดตรงไปตรงมา ตำหนิผู้อื่น

พฤติกรรมหนึ่งที่เนื้อหาคำพูดได้แสดงให้เห็นอย่างเด่นชัด คือ การใช้คำพูดของชินจังในการโต้ตอบคู่สนทนา ชินจังมักใช้คำพูดในลักษณะอวดดี ทำทนายหรือเถียงคู่สนทนา ส่งผลให้คู่สนทนา รู้สึกหงุดหงิดไม่พอใจ ชินจังยังชอบพูดจาตรงไปตรงมาโดยไม่ดูกาลเทศะซึ่งบางครั้งกลายเป็นการพูดจาลักษณะตำหนิผู้อื่นอีกด้วย โดยเฉพาะเมื่อพูดถึงพฤติกรรมของแม่ ชินจังจะพูดอย่างตรงไปตรงมาต่อหน้าผู้อื่นทำให้แม่ต้องรู้สึกโกรธและอับอายอยู่บ่อยๆ เช่น พูดว่า “มิซาอะกางเกงในบางใสแจ๋ว” “ยายมิซาอะขี้ตืด” เป็นต้น

การพูดจาของชินจังในรูปแบบต่างๆ ส่วนหนึ่งมาจากการจดจำเลียนแบบคำพูดจากผู้ใหญ่ที่มีความใกล้ชิด เช่น พ่อ แม่ หรือจดจำมาจากรายการโทรทัศน์ ในเนื้อหาคำพูดชินจังจอมแก่นชินจังจะใช้คำพูดอวดดี ทำทนาย ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจกับผู้ใหญ่และเพื่อนในวัยเดียวกัน โดยเฉพาะมิซาอะแม่ของชินจังจะเป็นตัวละครที่ถูกชินจังใช้คำพูดโต้ตอบในลักษณะต่อว่าหรือตำหนิมากที่สุดอาจเป็นเพราะชินจังมีความใกล้ชิดกับแม่มากจึงกล้าที่จะพูดจาได้เถียงแม่ ชินจังยังชอบพูดเปรียบเทียบขนาดและรูปร่างของแม่ เช่น พูดว่า “ยายหมูตอน” “ยายแก่ก้นใหญ่” “มิซาอะพุงหมูสามชั้น” เป็นต้น และหลังจากที่ชินจังพูดจาตำหนิแม่หรือพูดจาไม่เหมาะสมออกไปแม่มักจะลงโทษชินจังด้วยวิธีการต่างๆ เช่น บิดหู เขากำปั้นทุบตีระจอนปุดบวม หรือเขากำปั้นป้อนหู เป็นต้น อย่างไรก็ตามแม่ชินจังจะใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสมแต่ด้วยการวาดภาพการ์ตูน

ประกอบกับสถานการณ์ในขณะที่ตัวละครกำลังพูดคุยกันทำให้เรื่องราวดูตลกขบขัน และเพิ่มอรรถรสให้เหตุการณ์นั้นดูสนุกสนานขึ้น

ตัวอย่างการใช้คำพูดตรงไปตรงมาของซินจัง จากตอน ไปห้องสมุดต้องเงียบ
เมื่อมิซาเอะพาซินจังมาเยี่ยมหนังสือที่ห้องสมุด แต่มิซาเอะกลัวซินจังจะไปส่งเสียงดังในห้องสมุด เธอเลยอนุญาตให้ซินจังพูดอะไรออกมาก็ได้ดังๆ เพื่อที่เข้าห้องสมุดแล้วห้ามส่งเสียงดังเป็นอันขาด ซินจังก็เลยตะโกนออกไปดังๆ ท่ามกลางผู้คนที่เดินผ่านไปมาว่า “วันนี้เมื่อผมอึไม่ออก”

ตัวอย่างการพูดจาอวดดี ทำทนาย พูดจาไม่มีลัษณ์มาคารวะ จากตอนกินข้าวเสร็จต้องแปรงฟัน

หลังจากที่มิซาเอะทำข้าวเย็นเสร็จแล้วก็เรียกซินจังให้มาช่วยยกกับข้าวไปวางบนโต๊ะอาหาร แต่ซินจังก็พูดกับแม่ว่า

ซินจัง : “แม่เคยสอนว่า เวลาจะบอกให้ใครช่วยต้องพูด กรณาด้วย”

แม่ : “กรณาด้วยค่ะ”

ซินจัง : “ไม่มีอารมณ์ช่วยเท่าไรเลย”

แล้วแม่ก็จัดการเชกหัวซินจังเป็นการตอบแทน หลังจากนั้นทั้งแม่และซินจังก็พากันนั่งทานข้าวเย็น แต่ซินจังทานไม่เรียบร้อยข้าวเลยไปติดที่แก้มหลายเม็ด แม่ก็ทักซินจังว่า

แม่ : “ซินจังที่แก้มยังมีเม็ดข้าวอยู่เลย”

ซินจัง : “ถ้าแม่อยากกินก็เชิญเลย” (ซินจังบอกให้แม่กินข้าวที่ติดอยู่ที่แก้ม)

หลังจากที่แม่และซินจังทานข้าวเสร็จ

แม่ : “กินข้าวเสร็จต้องพูดอะไร”

ซินจัง : “กับข้าววันนี้ปรุงรสแปลกๆ”

แม่ : “ไม่ใช่ ต้องพูดว่า โทจิไซชามะ (การพูดโทจิไซชามะ แปลว่า อิ่มแล้วครับ เป็นธรรมเนียมของประเทศญี่ปุ่น)

หลังจากนั้นแม่ก็สั่งให้ซินจังช่วยเก็บโต๊ะ และไปแปรงฟัน แต่ซินจังก็ตอบแม่ไปว่า

ซินจัง : “ตอนนี้กำลังพักผ่อนเอาไว้ก่อนเถอะ”

แต่สุดท้ายซินจังก็ต้องเอาของไปเก็บและไปแปรงฟันตามที่แม่สั่ง

ตัวอย่างการใช้คำพูดตำหนิผู้อื่น จากตอน ไปซื้อของที่ร้านขายผัก

มิซาอะะสั่งให้ชินจังไปซื้อของที่จะมาทำอาหารเย็น พอดีใกล้สิ้นเดือนเงินในบ้านเหลือน้อย มิซาอะะเลยต้องคิดรายการอาหารเป็นจำพวกผักเพื่อความประหยัด แล้วก็สั่งให้ชินจังไปซื้อที่ตลาด ชินจังเห็นรายการของที่แม่สั่งซื้อมีแต่พวกผัก (ที่ชินจังไม่ชอบ) เลยบ่นออกมาว่า “เดี๋ยวนี้เมนูไม่ค่อยมีสลับสับเปลี่ยนเลย ชักจะซีเรียจแล้วนะมิซาอะะ” และสุดท้ายชินจังก็ต้องออกไปซื้อผักให้แม่

ตัวอย่างการใช้คำพูดไม่สุภาพ อวดดี ทำทนาย ตำหนิผู้อื่น จากตอน เล่นที่เซนโตะ

เมื่ออ่างอาบน้ำที่บ้านไม่สามารถใช้ได้เพราะท่อตัน พอพ่อชินจังกลับมาถึงบ้านก็ไม่สามารถอาบน้ำได้ ชินจังเลยพูดว่า แม่ว่า “ไม่ได้เรื่องเลยมิซาอะะ” แม่เลยดูว่าที่ท่อน้ำตันเพราะของเล่นของชินจังที่เอาไปเล่นในอ่างอาบน้ำและไม่เก็บ ชินจังกับแม่เลยถกเถียงกัน และชินจังยังทำเรียกแม่ด้วยว่า “จะเข้าก็เข้ามาเลยพุงหมูสามชั้น” ทำให้แม่โกรธมาก

ตัวอย่างการใช้คำพูดตรงไปตรงมาของชินจัง จากตอน เดินเล่นกับเจ้าชิโร่

เมื่อแม่ยอมให้ชินจังเลี้ยงเจ้าชิโร่ (สุนัขที่ชินจังเก็บมาเลี้ยง) แม่จึงแนะนำให้ชินจังสอนชิโร่ให้ รู้จักสิ่งต่างๆ ชินจังก็เริ่มจากการแนะนำบ้านของตนเองให้ชิโร่ รู้จักว่า “เป็นบ้านกลางเก่ากลางใหม่ สร้างมา 3 ปีแล้ว แต่ยังต้องผ่อนอีก 32 ปี” และใช้คำพูดแนะนำแม่ให้ชิโร่รู้จักว่า “แม่ที่กลางดึกบางครั้งยังชอบเล่นมวยปล้ำด้วย” สุดท้ายแม่เลยต้องดุชินจังที่สอนอะไรไม่เข้าทำให้ชิโร่และสั่งให้ชินจังพาชิโร่ไปเดินเล่น

ตัวอย่างการใช้คำพูดตรงไปตรงมาของชินจัง จากตอน จะให้อาหารชิโร่แล้วนะ

แม่สั่งให้ชินจังเอาอาหารไปให้ชิโร่ แต่ชินจังกลับตอบว่า “ก็ให้อาหารสิครับ ตอนนี้มีมือไม่ว่างครับแม่” (เพราะชินจังกำลังเอามือจุ่มลงไปเล่นในเครื่องซักผ้า) แม่ได้ยินก็เอือมระอาจึงพูดถามชินจังว่า “ชินจังรักเจ้าชิโร่หรือเกลียดมันกันแน่” ชินจังก็รีบพูดตอบแม่ว่า “ก็รักเหมือนกันแต่ไม่ถึงกับจะแต่งงานด้วย” แล้วชินจังก็ทำหน้าตาอายๆ แบบผู้หญิง

4.2 ดีอรั้น ชุกชน ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ เอาแต่ใจตนเอง ไม่มีความเกรงใจ

อุปนิสัยชุกชนกับเด็กมักเป็นของคู่กัน แต่สำหรับชินจังแล้วถือว่ามีนิสัยชุกชนมากกว่าตัวละครตัวอื่นในวัยเดียวกัน และความชุกชนของชินจังมักก่อให้เกิดเรื่องวุ่นวายอยู่เป็นประจำ และส่งผลทำให้ตัวละครอื่นที่ตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกันนั้นได้รับความเดือดร้อน นอกจากนี้ด้วยความกล้าพูดกล้าคิดกล้าทำของชินจังทำให้ชินจังเป็นเด็กที่ไม่ค่อยมีสัมมาคารวะกับผู้ใหญ่ เอาแต่ใจตนเองและไม่มีความเกรงใจ และมักจะนำพฤติกรรมที่ไม่ดีนี้มาปฏิบัติกับแม่อยู่เสมอๆ แม้จะถูกแม่ทำโทษในเรื่องนี้บ่อยๆ ก็ตาม

ชินจังจะใช้พฤติกรรมของตนที่มีความชุกชน อยากรู้ อยากเห็น เอาแต่ใจตนเอง มาสร้างปัญหาความเดือดร้อนให้คนรอบข้างอยู่บ่อยๆ ซึ่งทุกคนจะต้องคอยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่ชินจังได้ทำได้ โดยส่วนใหญ่เรื่องมักจบลงด้วยความผิดหวังของผู้อื่นที่ไม่สามารถทำสิ่งที่ตั้งใจไว้ เพราะมีชินจังมาขัดขวาง

ตัวอย่างการแสดงนิสัยดีอรั้น ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ จากตอน ไปค่ายพักแรมที่โรงเรียน

ชินจังและเพื่อนมาที่โรงเรียนเพื่อเข้าค่ายพักแรม ระหว่างที่คุณครูสั่งให้นักเรียนนั่งดูภาพยนตร์นกกกระเรียนยอดกตัญญูอยู่นั้น ชินจังกลับแอบหนีไปปีนกำแพงข้างโรงเรียนเพื่อดูการ์ตูนหน้ากากแอ็คชั่นแทน เมื่อคาซามาคุงมาเรียกให้กลับเข้าไปดูนกกกระเรียนยอดกตัญญู ชินจังก็ทำท่าเฉยแถมยังเอ่ยชวนเพื่อนๆ คนอื่นให้ไปดูการ์ตูนด้วยกันอีก

ตัวอย่างการแสดงนิสัยดีอรั้น ชุกชน ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ ไม่มีความเกรงใจ จากตอน ไปห้องสมุดต้องเจียบ

มิซาอะและชินจังพากันมาที่ห้องสมุด แต่ชินจังก็มาก่อความวุ่นวายโดยนำแตร์มาเป่าเสียงดังในห้องสมุด แล้วยังเอาหนังสือมาวางเกะกะบนพื้นโดยไม่เก็บ เดือดร้อนให้แม่ต้องคอยดุคอยห้ามและทำให้แม่โดนบรรณารักษ์เตือนหลายครั้งแต่ชินจังก็ไม่เชื่อฟัง และสุดท้ายมิซาอะโมโหในความชุกชนของชินจังมากเลยวิ่งไล่จับชินจังจนห้องสมุดวุ่นวายไปหมด

ตัวอย่างการแสดงนิสัยคือวัน ชุกชน ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ จากตอน งานปาร์ตี้แต่งงาน
ครอบครัวโนะฮาร่าได้รับเชิญให้ไปร่วมงานแต่งงานของน้ำโอะเคะ เพื่อนสนิทของแม่ และชินจังได้ไปชุกชนเล่นเครื่องป्लอยควีน (ป्लอยให้ควีนลอยออกมาในระหว่างที่เจ้าบ่าวเจ้าสาวกำลังเดินมาสู่เวที) โดยไปเปิดวาล์วให้ควีนออกมาเยอะเกินไป จนแขกที่มาองไม่เห็นเจ้าบ่าวเจ้าสาว รวมทั้งตอนที่แม่จะต้องขึ้นไปกล่าวคำยินดีกับคู่บ่าวสาว ชินจังก็ไปแย่งกระดาษโน้ตที่มิซาเอะจดคำอวยพรไว้ แล้วชินจังก็ขึ้นไปพูดแทนแต่ก็อ่านไม่ออกเลยเกิดการวิ่งไล่กันระหว่างมิซาเอะและชินจังจนเกิดความวุ่นวายไปทั้งงาน

ความชุกชนของชินจังมักเกิดจากความอยากรู้อยากเห็น พออยากรู้ในเรื่องอะไรก็จะทำตามที่ตนเองคิดทันที โดยไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเหมือนเด็กโดยทั่วไป และยังไม่ยอมรับฟังเสียงห้ามจากพ่อแม่ ผู้แต่งได้นำเสนอพฤติกรรมที่แสนชุกชนของชินจังและการต้องคอยแก้ไขปัญหามาของพ่อแม่ทำให้สถานการณ์ที่แสนวุ่นวายนั้นแฝงไปด้วยความสนุกสนาน

4.3 อวดอวัยวะเพศหรือก้นต่อหน้าผู้อื่น ทะลึ่ง แอบดูกางเกงใน หรือ เปิดกระโปรงผู้อื่น เอาชุดชั้นในของแม่มาเล่น

ตามหลักจิตวิทยาได้กล่าวไว้ว่า “เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่เด็ก 3 – 12 ขวบจะต้องมีเรื่องเพศมาเกี่ยวข้องกับการเล่นของพวกเขา” เด็กเล็กๆ ต้องการจะรู้ถึงความแตกต่างกันทางเพศ และก็จะใช้การเล่นสำรวจร่างกายตรงจุดที่เด็กสนใจและอาจจะทำอะไรบางอย่างที่ผู้ใหญ่รู้สึกว่าเป็น “หยาบคาย” อาการเล่นทางเพศของเด็กเป็นเพียงความอยากรู้อยากเห็นที่มีขึ้นตามธรรมชาติ มันส่งผลให้เด็กต้องสนใจเอาใจใส่กับอวัยวะส่วนต่างๆ ในร่างกาย (นิมิต ศัลยา, 2529)

ผู้แต่งได้ใช้หลักจิตวิทยาผสมผสานกับการสร้างมุขตลกแบบทะลึ่งทะเล้นโดยใช้การแสดงออกทางเพศเป็นสื่อให้ตัวละครเด็กอย่างชินจังแสดงพฤติกรรมทางเพศอย่างตรงไปตรงมาผ่านการลักษณะสีหน้า ท่าทาง พฤติกรรมทางเพศที่ชินจังแสดง คือ การชอบอวดอวัยวะเพศและก้นของตนเองให้ผู้อื่นดูโดยไม่รู้สึกอาย ชอบเปรียบเทียบขนาดของอวัยวะเพศกับข้าง เช่น ชินจังจะเปรียบเทียบอวัยวะเพศของตนเองว่าเป็นข้างน้อย ส่วนอวัยวะเพศของพ่อนั้นชินจังจะเปรียบเทียบให้เป็นम्मมมม (ข้างป้าขนาดใหญ่สมัยเด็กดำบรรพที่ปัจจุบันได้สูญพันธุ์ไปแล้ว) ชินจังยังมีอุปนิสัยทะลึ่งชอบเล่นพิเรนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการนำชุดชั้นในของแม่มาเล่น โดยเอากางเกงในของแม่ไปคลุมศีรษะ หรือเอาไปใช้เป็นหน้ากากปิดหน้าเลียนแบบหน้ากากแอ็คชั่น การ์ตูนที่ชินจังชื่นชอบ ชินจังยังชอบเปิดกระโปรงดูกางเกงในของแม่แล้วพูดออกมาเสียงดังให้

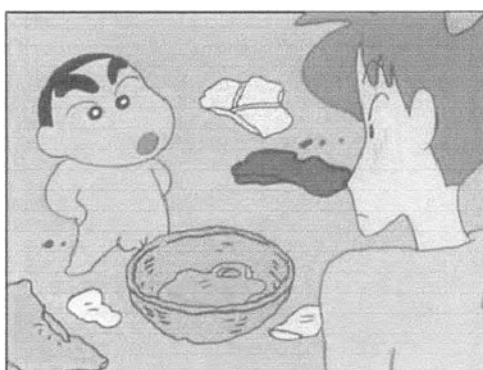
คนอื่น ๆ ได้ยินว่าวันนี้แม่ใส่กางเกงในสีอะไร บางครั้งชินจังก็แอบดูกางเกงในของสาว ๆ คนอื่น ซึ่งหลายครั้งที่ชินจังทำให้แม่ต้องได้รับความอับอายจากพฤติกรรมทะเล่ของชินจัง ชินจังยังชอบเล่นกับก้นของตนเอง โดยการเดินท่าระบ่ำก้นที่ใช้การส่ายสะโพกไปมาพร้อมกับนำมือตบไปที่สะโพกเป็นการให้จังหวะ หรือนำคอมพิวเตอร์ไปเสียบที่ก้นเพื่อเล่นเป็นตัวหึ่งห้อย พฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้นับเป็นจุดเด่นของการ์ตูนที่เห็นได้ชัดมากเพราะมีความแปลกแตกต่างจากการ์ตูนเด็กโดยทั่วไป

ตัวอย่างการรอดอวัยวะเพศของชินจัง จากตอน ไปค่ายพักแรมที่โรงเรียน

ชินจังและเพื่อนมาที่โรงเรียนเพื่อเข้าค่ายพักแรม ระหว่างที่คุณครูโยชิ นาง่าสั่งให้นักเรียนทุกคนเปลี่ยนเสื้อผ้าเพื่อไปอาบน้ำ เพียงแค่คุณครูสั่งชินจังก็รีบถอดเสื้อผ้าของตนอย่างรวดเร็วแล้วยังทำท่าอวดอวัยวะเพศให้คุณครูดูแล้วพูดว่า “ข้างน้อย” แถมยังเปลือยกายล่อนจ้อนไปเล่นเก้าอี้หวดตัวของผู้ใหญ่อีกจนคุณครูต้องสั่งห้าม

ตัวอย่างการรอดอวัยวะเพศของชินจัง จากตอน เป็นเด็กดี

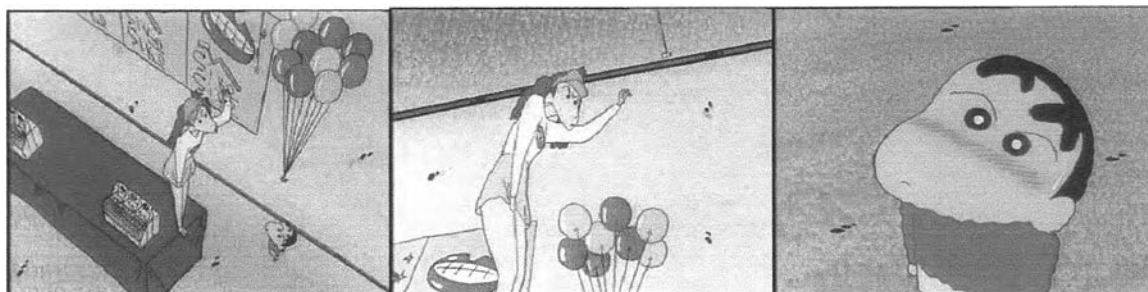
เนื่องจากเป็นวันเกิดคุณครูโยชิ นาง่าชินจังเลยบอกครูว่าจะทำตัวเป็นเด็กดีเพื่อถือเป็นของขวัญวันเกิดให้กับคุณครู และชินจังก็ทำดีหนึ่งวันจนเพื่อนๆ ในห้องพากันประหลาดใจ พอวันรุ่งขึ้นคุณครูโยชิ นาง่าเลยอยากจะอวดครุ่มัดซีซาก็ว่า เดี่ยวนี้ชินจังเป็นเด็กดีแล้ว แต่พอเปิดประตูเข้ามาในห้องเรียนก็พบว่าชินจังกำลังทำท่าส่ายข้างน้อยอวัยวะเพศของตนเองให้กับเพื่อนๆ ดูบนโต๊ะเรียน ทำให้ครูโยชิ นาง่าตกใจจนช็อคไปเลย

ภาพที่ 14 ชินจังอวดอวัยวะเพศต่อหน้าคุณครูโยชิ นาง่า

ตัวอย่างการแสดงพฤติกรรมทะเลาะชอบแอบดูกางเกงในผู้อื่น จากตอน ไปซื้อของกับแม่

แม่พาชินจังไปซื้อของใน Super Market พอชินจังเห็นซุ้มขายยาสีฟันเด็กที่พนักงานขายเป็นผู้หญิงสวยและนุ่งกระโปรงสั้น ชินจังเลยเดินไปที่ซุ้มนั้นแล้วทำท่าทางสนใจ ยาสีฟันที่ขายอยู่แล้วบอกว่าตนเองอยากได้ลูกโป่งที่ใช้ตกแต่งซุ้ม พนักงานสาวสวยเลยหยิบให้ แต่พอชินจังรับมาแล้วก็แก้งทำลูกโป่งลอยไป จนพนักงานสาวสวยต้องป็นโต๊ะเพื่อไปหยิบลูกโป่งให้ชินจัง ชินจังก็เลยเห็นกางเกงในของเธอแล้วแสดงท่าทางเขินๆ จนพนักงานสาวตกใจตกลงมาจากโต๊ะ แม่เดินผ่านมาเห็นพอดีเลยรีบพาชินจังหนีออกไปจากตรงนั้น

ภาพที่ 15 ชินจังแอบดูกางเกงในของพนักงานขาย

ภาพที่ 16 ชินจังเล่นเป็นหิ่งห้อย โดยใช้คอมไฟมาหนีบที่ก้น

ภาพที่ 17 ชินจ้งเอากางเกงในของแม่มาคลุมศีรษะ

4.4 ทำท่าทางเจ้าชู้ พุดจาจีบผู้หญิงที่มีอายุมากกว่า จินตนาการถึงหญิงสาว

แม่ชินจ้งเป็นตัวการ์ตูนที่มีอายุเพียง 5 ขวบ แต่นับว่าเป็นเด็กที่มีความสนใจในเรื่องเพศเป็นพิเศษ ทั้งเพศของตนเองและเพศตรงข้าม การแสดงพฤติกรรมที่เป็นผู้ใหญ่เกินตัวของชินจ้ง เช่น ชอบทำท่าทางเจ้าชู้ พุดจาจีบผู้หญิง และจินตนาการถึงสาว ๆ ในชุดว่ายน้ำ ส่วนหนึ่งเป็นการซึมซับและเลียนแบบมาจากพ่อ หรือจะกล่าวได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่ถูกถ่ายทอดมาทางสายเลือดก็ได้เพราะคุณปู่ของชินจ้งก็เป็นคนเจ้าชู้เช่นกัน เมื่อชินจ้งเห็นผู้หญิงสาวสวยที่อายุมากกว่าเดินผ่านมาชินจ้งจะรีบเข้าไปพุดคุยด้วยแล้วพุดว่า “น้องๆ ชอบกินพริกหยวกหรือเปล่า” “เย็นนี้เราไปเดทกันนะ”

ในเวลาที่ชินจ้งทำพฤติกรรมที่ชุกชุกกับแม่ของตน แต่หากมีผู้หญิงสาวสวยเดินผ่านมา ชินจ้งจะรีบแสดงท่าทางเป็นผู้ใหญ่ทำตัวน่ารักให้เห็นทันที เพราะชินจ้งต้องการจะอวดผู้หญิงที่เดินผ่านมาคนนั้น หรือเวลาที่แม่ต้องการสั่งให้ชินจ้งไปทำธุระให้ แต่ชินจ้งไม่ยอมทำตามคำสั่งนั้น แม่ก็ต้องใช้วิธีหลอกล่อโดยบอกว่า “ที่ร้านนั้นมีขายรวมภาพมรกต มณีฉายด้วยนะ” ซึ่งชินจ้งก็จะรีบไปทำตามคำสั่งให้ทันที ผู้หญิงที่ชินจ้งชอบเป็นพิเศษคือ ผู้หญิงในชุดว่ายน้ำขาวๆ ซึ่งทั้งพ่อและชินจ้งมักจะจินตนาการว่ามีสาว ๆ ในชุดว่ายน้ำขาวๆ มาคอยปรนนิบัติเอาใจอยู่ใกล้ๆ

ตัวอย่างการแสดงพฤติกรรมเจ้าชู้ของชินจัง จากตอน ไปห้องสมุดต้องเจียบ

เมื่อแม่และชินจังพากันไปที่ห้องสมุดสาธารณะ ชินจังอยากหาหนังสือการ์ตูนแต่ไม่รู้ว่าอยู่ที่ไหน แม่ก็เลยแนะนำให้ชินจังไปถามบรรณารักษ์ แต่พอชินจังเห็นบรรณารักษ์เป็นผู้ชาย แก่กริบอายุเบี่ยงและบอกให้แม่ไปถามให้หน่อย แต่พอบรรณารักษ์ผู้ชายเดินไปเข้าห้องน้ำและมีบรรณารักษ์ผู้หญิงสาวสวยมานั่งแทน ชินจังก็รีบวิ่งตรงเข้าไปถามข้อมูลกับบรรณารักษ์หญิงคนนั้นทันที จนแม่รู้สึกเอือมระอาในพฤติกรรมของลูก

ตัวอย่างการแสดงพฤติกรรมเจ้าชู้ของชินจังและชอบจินตนาการถึงหญิงสาว

จากตอน จะไปหาหมอฟันนะ

มิซาอะพาชินจังไปหาหมอฟัน ตอนแรกชินจังไม่ยอมไปเพราะกลัวหมอแต่พอมิซาอะหลอกชินจังว่า ที่ร้านหมอฟันที่จะไปมีแต่พยาบาลใส่ชุดว่ายน้ำขาว ชินจังก็รีบออกเดินนำหน้าแม่ตรงไปยังร้านหมอฟันทันที พอเข้าไปในร้านหมอฟันชินจังไม่เห็นนางพยาบาลในชุดว่ายน้ำก็ทำท่ากลัวและจะกลับบ้าน แต่พอได้พบหน้าหมอฟันสาวสวย ชินจังก็รีบไปนั่งเก้าอี้ทำฟันแต่โดยดี พอหมอบอกให้อ้าปากชินจังก็ทำท่าจะจูบหมอมแม่ต้องทำโทษชินจัง หลังจากทำฟันเสร็จชินจังก็พยายามกินขนมเพื่อให้ฟันผุจะได้ไปพบหมอฟันคนสวยอีกครั้ง

ภาพที่ 18 ชินจังและพ่อเข้าไปพูดจาจีบผู้หญิง

4.5 พูดจาและทำท่าทางเลียนแบบผู้อื่น

เด็กในปัจจุบันมีพัฒนาการในการรับรู้สภาพแวดล้อมรอบตัวได้อย่างรวดเร็ว เด็กจะซึมซับและเลียนแบบคำพูดและการแสดงพฤติกรรมของบุคคลต่างๆ ที่เขาชื่นชอบหรือผู้ที่เขาใกล้ชิดได้โดยง่าย โดยเฉพาะการจดจำและเลียนแบบลักษณะท่าทางและคำพูดของผู้ใหญ่ และนำมาแสดงออกกับบุคคลอื่น เช่นเดียวกับซินจังที่ชอบเลียนแบบบุคคลในครอบครัวทั้งพ่อและแม่ โดยเฉพาะเลียนแบบพ่อในการจดจำเอาคำพูด ท่าทาง และซึมซับลักษณะนิสัยของพ่อมาใช้กับแม่อยู่เสมอๆ

ตามธรรมเนียมของชาวญี่ปุ่นจะนิยมเรียกผู้อื่นด้วยนามสกุลมากกว่าเรียกชื่อจริง และการเรียกชื่อจริงจะใช้เรียกเฉพาะเด็กๆ หรือผู้ที่เรามีความสนิทสนมมากเท่านั้น ซินจังจึงชอบเลียนแบบพ่อโดยการเรียกแม่ว่า “มิซาเอะ” แม้ว่าแม่ของซินจังจะพยายามสั่งสอนแล้วก็ตามจนในที่สุดต้องทำเป็นสัญญาข้อห้ามข้อที่ 1 ไว้ว่า “ห้ามพูดเลียนแบบคุณพ่อ” แต่ซินจังก็ยัง คงเรียกแม่ว่า “มิซาเอะ” เป็นประจำ หรือแม้แต่ในเวลาที่คุณจินทำผิดและถูกแม่ดุซินจังก็มักพูดโต้ตอบแม่ไปว่า “อย่าถือสาเลยนามิซาเอะ” ซึ่งเป็นคำพูดที่พ่อมักใช้พูดกับแม่อยู่เสมอ บางครั้งซินจังยังจดจำคำพูดของพ่อและแม่มาใช้พูดกับเพื่อนๆ ที่โรงเรียน

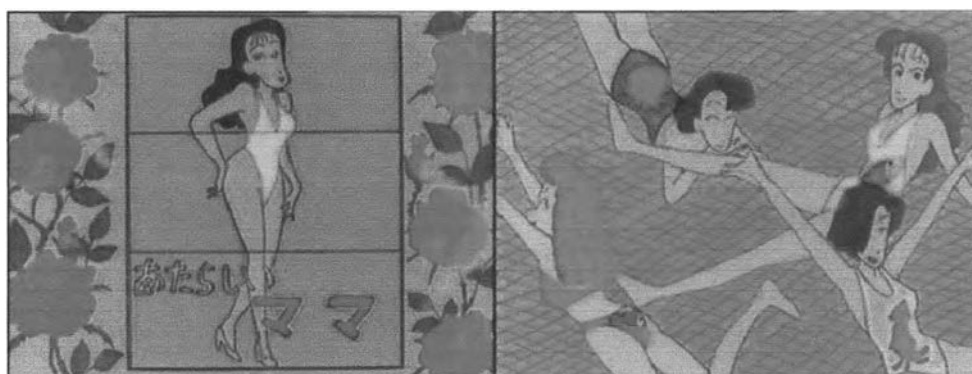
ตัวอย่างการเลียนแบบคำพูดของผู้ใหญ่จากตอน ไปค่ายพักแรมที่โรงเรียน

วันนี้เป็นวันที่ซินจังและเพื่อนๆ ไปเข้าค่ายพักแรมที่โรงเรียน คุณครูสั่งให้เด็กๆพากันไปอาบน้ำในห้องอาบน้ำสาธารณะ ะหว่างนั้นซินจังเห็นคาซาม่าคุณกำลังฟอกสบู่อยู่เลยรีบเดินเข้าไปหาแล้วพูดว่า “คุณคะฉันจะถูหลังให้” ซึ่งเป็นคำพูดที่ซินจังจดจำมาจากแม่ที่พูดกับพ่อของตน แต่คาซาม่าไม่ยอมให้ซินจังมายุ่งกับตนจึงบอกปฏิเสธไป

ตัวอย่างการพูดเลียนแบบพ่อ จากตอน ไปปิกนิกกันเถอะ

เมื่อซินจังตื่นเช้าขึ้นมาได้กลิ่นอาหารเข้าที่มิซาเอะกำลังเตรียมอยู่ เลยรีบเดินไปห้องครัว พอมิซาเอะเห็นซินจังก็ถามว่า “ตื่นเช้าขึ้นมาต้องพูดอย่างไร ซินจังก็ตอบว่า “Hi มิซาเอะ” เธอเลยต้องบอกว่านั้นเป็นคำพูดของพ่อ แต่ซินจังก็ยัง ไม่ยอมพูดคำที่ถูกต้องมิซาเอะเลยต้องดุซินจังจึงยอมพูดว่า “อรุณสวัสดิ์ครับแม่”

ชินจังไม่เพียงแต่เลียนแบบคำพูดจากพ่อเท่านั้น อุปนิสัยของชินจังก็เลียนแบบมาจากพ่อเช่นกัน โดยเฉพาะนิสัยเจ้าชู้ ชอบแอบมองผู้หญิงสวย เพราะอิโรชิพ่อชินจังเป็นคนเจ้าชู้ ชอบมองหญิงสาวสวย และจินตนาการไปต่างๆ นานา โดยเฉพาะชอบเก็บเอาไปนอนฝันว่ามีสาวสวยที่ทำงานมาแอบชอบ เวลาที่ไปห้างสรรพสินค้าหรือสถานที่อื่นๆ หากคนชายเป็นผู้หญิงและสวยด้วยทั้งพ่อและชินจังจะรีบเดินเข้าไปหา พ่อจะส่งสายตาหวานและพูดเสียงหล่อส่วนชินจังจะทำท่าเขินอาย และไปคุยเรียกร้องความสนใจจากหญิงสาว ทั้งพ่อและชินจังจึงมักมีความคิดเห็นที่ตรงกันเสมอในเรื่องผู้หญิง

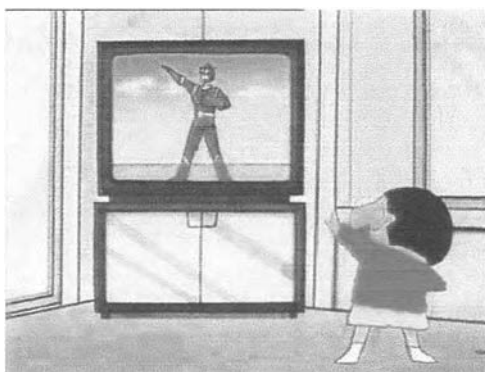
ภาพที่ 19 ภาพจินตนาการของชินจังและพ่อถึงผู้หญิงในชุดว่ายน้ำ

นอกจากนี้ ชินจังยังชอบเลียนแบบคำพูดและท่าทางของหน้ากากแอิคซัน การ์ตูนที่ชินจังชื่นชอบอีกด้วย ชินจังชอบ เลียนแบบท่าแอิคซันบีม ซึ่งเป็นท่าปล่อยพลังที่หน้ากากแอิคซันชอบใช้แสดงเวลาปราบปีศาจร้าย และการเปล่งเสียงหัวเราะ “โฮะๆ” ซึ่งหน้ากาก แอิคซันมักหัวเราะเมื่อรบชนะคู่ต่อสู้ ในระหว่างที่ชินจังดูการ์ตูนโทรทัศน์เรื่องหน้ากากแอิคซันชินจังก็จะชอบพูดตามคำพูดของหน้ากากแอิคซัน ซึ่งคำพูดของหน้ากากแอิคซันนั้นผู้แต่งมักจะผูกเรื่องราวให้สอดคล้องกับการกระทำที่ชินจังก่อกำเนิดขึ้นก่อนหน้าที่จะมาดูโทรทัศน์ ทำให้เมื่อแม่ผ่านมาได้ยินจะรู้สึกไม่พอใจจนเกิดอารมณ์โมโหเสมอๆ นอกจากการเลียนแบบคำพูดและท่าทางของหน้ากากแอิคซัน ชินจังยังมีความคิดว่าตนเองต้องเป็นผู้ผดุงความยุติธรรม คอยช่วยเหลือคนที่เดือดร้อนหรืออ่อนแอกว่าเหมือนกับหน้ากากแอิคซัน และผู้ที่ชินจังจะคอยให้ความช่วยเหลืออยู่เสมอคือ มาซาโอะคุง

ตัวอย่างการเลียนแบบหน้ากากแอ็คชั่นของชินจัง จากตอน สมบัติจะปกป้อง

ด้วยตนเอง

มาซาโอะพิเศษสตางค์ติดตัวมาที่โรงเรียนจำนวนมาก เพราะกลัวว่าแม่ของตน จะขโมยไป ดังนั้น ชินจังอาสาจะเป็น Bodyguard ในการพิทักษ์มาซาโอะคงไม่ให้ใครมาขโมยเงินที่มาซาโอะเก็บสะสมไว้ พอชินจังทำตัวเป็น Bodyguard ติดตามมาซาโอะจนถึงที่บ้าน พบหน้าแม่ของมาซาโอะชินจังก็ร้องห้ามไม่ให้แม่มาแตะต้องเงินมาซาโอะ แม่ของมาซาโอะจึงนึกขึ้นได้ว่า ตนเคยยืมเงินลูกไปและลืมคืน มาซาโอะเลยได้เงินคืนจากแม่จำนวนหนึ่งและมาซาโอะก็ขอบคุณชินจังและแบ่งเงิน 100 เยนให้ชินจัง เป็นการตอบแทน แต่ชินจังไม่ยอมรับและอ้างว่ามาเป็น Bodyguard ไม่ได้หวังเงินตอบแทน และทำท่าเหมือนหน้า แอ็คชั่นวีรบุรุษผู้ทำแต่ความดี (แต่ในใจชินจังก็นึกเสียดายเงินอยู่บ้าง)

ภาพที่ 20 ชินจังกับหน้ากากแอ็คชั่น

นอกจากพ่อและหน้ากากแอ็คชั่นแล้ว ชินจังยังเลียนแบบการกระทำของผู้หญิง จากที่ดูในโทรทัศน์ หรือจากแม่ของตนเองด้วย เพราะบางครั้งชินจังจะแสดงท่าทางแบบผู้หญิงเช่น เอะปากกามาวาดเป็นเส้นในบนหน้าอกของตน และบอกคุณครูและเพื่อนๆ ว่าตนเองใส่เสื้อใน จนครูต้องรีบพาไปลบออก รวมทั้งในเวลาที่ชินจังแกล้งคาซาม่าจนคาซาม่าโมโห ชินจังก็จะใช้วิธี ทำท่าทางแบบผู้หญิงแล้วบอกคาซาม่าว่า “อย่ารังแกเค้านะตัวเอง” จนบางครั้งชินจังก็มีลักษณะ ท่าทางแบบพวกกระเทย หรือสาวประเภทสอง

4.6 ชอบพูดผิด หรือใช้คำพูดผิด

เด็กเล็กๆ มักพูดจาผิดๆ ง่ายๆ หรือบางครั้งก็ไม่เข้าใจความหมายที่คนอื่นหรือที่ตัวเองพูดด้วยซ้ำ ชินจึงเป็นเด็กที่ชอบพูดจากลับกัน หรือใช้คำพูดไม่ถูก บางทีก็ไม่เข้าใจความหมายที่คนอื่นพูดคุยกัน แล้วจะเข้าไปถามว่าหมายถึงอะไร ทำให้ผู้ที่พูดกับชินจึงต้องคอยเดา หรือแก้คำพูดให้ชินจึงอยู่เสมอ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วผู้ที่คอยแก้คำพูดให้ชินจึงก็คือ แม่ พ่อ คุณครู และ คานาม่าคุง

ชินจึงมักใช้คำพูดไม่ค่อยถูก โดยเฉพาะเมื่อเวลาที่กลับมาจากที่โรงเรียนถึงบ้าน ตามธรรมเนียมญี่ปุ่นจะต้องพูดว่า “กลับมาแล้วครับ” แต่ชินจึงจะใช้คำพูดว่า “กลับมาแล้วหรือครับ” ซึ่งคำพูดดังกล่าวควรจะเป็นคำพูดของแม่ที่ถามชินจึงมากกว่า แม้ว่าแม่จะพยายามสอนชินจึงให้พูด “กลับมาแล้วครับ” แต่ชินจึงก็ยังคงใช้คำว่า “กลับมาแล้วหรือ” อยู่เป็นประจำ ชินจึงยังชอบพูดจาสลับกันไปมา เช่น อาหารปีใหม่ที่ปีเป็นสิริมงคลสำหรับวันขึ้นปีใหม่ของชาวญี่ปุ่น ชินจึงจะเรียกว่า “อาหารอีใหญ่” ซึ่งที่ถูกควรเรียกว่า “อาหารปีใหม่” จนพ่อและแม่ต้องบอกรให้เรียกใหม่อีกครั้ง แต่ชินจึงก็มักเรียก อาหารอีใหญ่อยู่เหมือนเดิม (จากตอน จะกินไอโซนินะ)

บางครั้งชินจึงก็ชอบใช้คำพูดภาษาอังกฤษแต่ก็มักพูดไม่ค่อยถูกเช่น เมื่อชินจึงเห็นมาซาโอะคุงทำท่าจะเสียใจเพราะอยากกลับบ้าน ชินจึงก็เลยพูดขึ้นว่า “เป็นโฮมก็ูกเหรอ” แต่จริงๆ ชินจึงจะพูดว่า Home Sick (โฮมซิค) พอคุณครูโยชิ นาง่าได้ยินเลยต้องแก้คำพูดให้ชินจึงเสียใหม่ หรือเมื่อชินจึงแอบหนีไปเล่นเก้าอี้วงจรไฟฟ้าและพูดออกมาเสียงดังว่า “เมสเสจ” (Message) แต่จริงๆ ชินจึงต้องการพูดว่า Massage (มะซาส) ซึ่งหมายถึงการนวด (จากตอน ไปเข้าค่ายพักแรมที่โรงเรียน) ในเวลาที่แม่จะวานชินจึงไปซื้อของที่ตลาด ชินจึงก็รีบรื้อให้แม่จดรายการของที่ซื้อลงโน้ตกระดาษบันทึกเล็กที่เรียกว่า memo (เมมโม) แต่ชินจึงจะเรียกเป็น “โมเม” (จากตอน ไปซื้อของ)

การพูดจาผิดๆ ง่ายๆ สลับไปมาของชินจึงแม้จะถือเป็นพฤติกรรมปกติทั่วไปของเด็กๆ ในวัยนี้ แต่เนื่องจากชินจึงเป็นการ์ตูนทางโทรทัศน์ ดังนั้น หากเด็กที่ดูไม่เข้าใจความหมายของคำที่ถูกตั้งก็อาจจดจำคำพูดนั้นไปแบบผิดๆ ได้

4.7 ช่างสงสัย ช่างซักช่างถาม อยากรู้ อยากเห็น

พฤติกรรมที่ชุกชุกของซินจังมักเกิดจากความอยากรู้ อยากเห็นในเรื่องต่างๆ แต่ด้วยความอยากรู้ของซินจังมักทำให้ผู้อื่นต้องได้รับความเดือดร้อนเป็นประจำ ซินจังยังเป็นเด็กช่างสงสัย ช่างซักช่างถามในเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะถามแม่ คุณครู และคางซามาคุง แต่คำถามของซินจังมักถามในเรื่องที่คนอื่นรู้หมดแล้ว แต่มีซินจังเพียงคนเดียวที่ไม่รู้เรื่อง และมักจะเลือกเวลาถามในสถานการณ์ที่แม่หรือคุณครูกำลังยุ่งวุ่นวาย ทำให้ผู้อื่นรู้สึกรำคาญที่จะตอบคำถามซินจัง

ตัวอย่างความอยากรู้ อยากเห็นของซินจัง จากตอน อาบน้ำกับคุณแม่

แม่ชวนซินจังไปอาบน้ำด้วยกัน ระหว่างที่อาบน้ำซินจังก็ถามแม่ว่า “ผู้ชายผู้หญิงต่างกันอย่างไร” แม่ไม่รู้จะตอบอย่างไรก็เลยตอบไปว่า “แม่ก็ไม่รู้เพราะเรียนแต่โรงเรียนผู้หญิง” และแม่ก็ทำท่าหนักใจเพราะไม่รู้จะตอบซินจังอย่างไร สักพักซินจังก็ถามต่อว่า “ทำไมผู้หญิงถึงไม่มีจ๊อครับ” แม่ก็กลัวไม่กล้าตอบคำถามอีกเลยพูดแก้ตัวไปว่า “คือแม่เองก็มีแต่พี่น้องที่เป็นผู้หญิงเลยไม่รู้”

ตัวอย่างความอยากรู้ อยากเห็นของซินจัง จากตอน อยากรู้ของขวัญเป็นโอเซโฮ

ฮิโรชิและมิซาเอะพาซินจังมาซื้อของที่ห้างสรรพสินค้าในเมืองในเทศกาลโอเซโฮ ซินจังก็สงสัยว่ามันคืออะไร พ่อเลยอธิบายว่า เป็นเทศกาลส่งของขวัญพร้อมความรู้สึกขอบคุณที่ผู้อื่นได้ช่วยเหลือเราในเรื่องต่างๆ หลังจากเลือกซื้อของเสร็จทั้งครอบครัวก็กลับบ้านพอดีมีบุรุษไปรษณีย์มาส่งของขวัญโอเซโฮให้ข้างบ้านแต่ไม่มีใครอยู่ มิซาเอะเลยรับของทั้งหมดไว้แทน และมิซาเอะกับฮิโรชิก็ออกไปข้างนอกซื้อของอีกครั้ง แต่คราวนี้ไม่ได้พาซินจังไปด้วยซินจังเห็นของขวัญก็เกิดอยากรู้ อยากเห็นจึงเกาะของขวัญของคนข้างบ้านเสียหมด พ่อทั้งคู่อุ้มกลับมาที่พบของขวัญ กระจุยกระจายทั้งพ่อและแม่เลยต้องมานั่งงุ้มใจเพราะต้องเสียเงินออกไปซื้อของเพื่อมาคืนข้างบ้านอีกครั้ง

ตัวอย่างความไม่รู้เรื่องและความช่างสงสัยของซินจัง จากตอน ไปห้องสมุดต้อง

เงียบ

เมื่อมิซาเอะจะพาซินจังไปห้องสมุด มิซาเอะถามซินจังว่าอยากไปไหมแต่ซินจังก็เข้าใจว่า ห้องสมุดคือร้านขายขนมและก็ทำท่าทางเหมือนกำลังนั่งจิบน้ำชาในร้าน แม่เห็นเลยต้องอธิบายให้ซินจังฟังว่า ห้องสมุดคือ สถานที่ มีหนังสืออยู่มากมายและสามารถไปขอยืมได้ พ่อ

ชินจังและแม่จะออกเดินทางไปที่ชื่อของชินจังก็กลับทำท่าจะแบกทั้งหุ่นยนต์ ชิโร่ ของเล่นต่างๆ ไป ด้วยจนแม่ต้องดูและอธิบายว่าไปห้องสมุดต้องเงียบห้ามเอาของอื่นไปเล่นในนั้น

4.8 ช่วยเหลือพ่อแม่และผู้อื่น ใจดี มีเมตตา

เด็กทุกคนย่อมมีความรักพ่อแม่ของตนเอง แม้ว่าชินจังจะเป็นเด็กมีนิสัยซุกซน ดื้อ ดึงกับแม่ ยั่วโมโหแม่อยู่บ่อยๆ แต่ชินจังมีความสนิทสนมกับแม่เป็นพิเศษ เราจะเห็นภาพแม่ลูกลีที่ เล่นหรือร้องเพลงหน้ากากแฉะชั้นด้วยกัน ซึ่งแม่กับชินจังจะเป็นเหมือนเพื่อนสนิทที่รับมูกันได้ดี ด้วยความเป็นเด็กทำให้บางครั้งการแสดงออกถึงความรักที่ชินจังมีต่อแม่นั้นก็ดูแปลกๆ และกลายเป็นว่าทำให้แม่เจ็บตัวเพิ่มมากขึ้น บางครั้งเวลาที่ชินจังเห็นแม่ทำงานบ้านชินจังจะมีความรู้สึก อยากมีส่วนร่วมหรืออยากช่วยงานแม่ เพื่อที่แม่จะได้ชมเชยและให้ของรางวัลกับตน แต่บางครั้ง ด้วยความที่เป็นเด็กก็กลับกลายเป็นการเพิ่มงานให้แม่มากขึ้นไปอีก

ตัวอย่างการช่วยเหลือแม่ จากตอน ฝ้าไข้แม่ด้วยหละ

มิซาอะจะไม่สบายมากเป็นไข้หวัดนอนชมอยู่ที่บ้าน ชินจังก็พยายามดูแลแม่ พอเห็นว่าแม่ตัวร้อนก็ไปทำหมอนน้ำมาให้แม่ แม่ก็ขอบคุณแต่อยากได้น้ำมากกว่านี้ ชินจังไม่รู้จะทำ ยังไงเลยไปเอาสายยางต่อกับก๊อกน้ำในครัวแล้วยัดเข้าไปในหมอนน้ำแล้วเปิดน้ำทิ้งไว้ พอดีมีเสียง โทรศัพทมาชินจังก็เดินไปรับพอรู้ว่าเป็นพ่อก็คุยอดว่าวันนี้ตนได้ทำหน้าที่เด็กดีดูแลแม่ แต่คายนานไปจนลืมเรื่องก๊อกน้ำที่เปิดทิ้งไว้ พอมารู้ตัวอีกทีก็พบว่าแม่นอนสลบด้วยพิษไข้ท่ามกลางน้ำ ที่เจ็จนองเต็มห้อง

นอกจากแม่แล้วชินจังยังเป็นเด็กที่รักเพื่อนห่วงเพื่อนแม้ว่าการแสดงออกของ ชินจังจะช่วยแบบไม่ได้ตั้งใจหรือบังเอิญ แต่ผลสุดท้ายก็ทำให้เพื่อนได้รับสิ่งที่ดีๆ จากชินจัง โดยเฉพาะมาซาโอะคุงจะเป็นเพื่อนที่ชินจังจะคอยช่วยเหลืออยู่ตลอด เวลาที่มาซาโอะถูกเด็กนักเรียนที่โตกว่ากลั่นแกล้ง ชินจังจะเข้ามาเห็นเหตุการณ์นั้นแล้วเข้าไปช่วยเหลือมาซาโอะโดยการ ไปเล่นกับเด็กคนนั้น และทำให้เด็กคนนั้นหวาดกลัวการเล่นที่แสนแปลกประหลาดของชินจังไปเลย

ตัวอย่างการช่วยเหลือเพื่อน จากตอน คินนินนอนพักแรมที่โรงเรียน

ชินจังและเพื่อนๆ มานอนค้างที่โรงเรียน ระหว่างที่หลับกันอยู่มาซาโอะเกิดปวด ท้องอยากเข้าห้องน้ำกลางดึก เลยหันไปชวนชินจังและชินจังก็ยินยอมไปเป็นเพื่อนแม้ว่าตนเองจะ ง่วงนอนมากก็ตาม

ชินจิงเป็นเด็กที่มีจิตใจเมตตา รักสัตว์ ชิโร่เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นข้อดีของชินจิงใน ส่วนนี้ได้อย่างมาก ชิโร่เป็นสุนัขที่ชินจิง เนเน่ และคาซาม่าไปเจอ แต่เนเน่และคาซาม่าไม่สามารถนำมาเลี้ยงเองได้ ชินจิงก็เลยเอามาเลี้ยงเอง แรกๆ แม็กก็ไม่ยอมให้ชินจิงเลี้ยง แต่พอชินจิงเอาชิโร่ไปปล่อยที่เดิมก็พบกับแววตาของชิโร่และอดสงสารไม่ได้ เลยเอาตัวเองเข้าไปนั่งในกล่องของชิโร่ พอตำรวจผ่านมาเห็นก็บอกตำรวจว่าตนเองชื่อชิโร่ถูกพ่อแม่นำมาทิ้ง ตำรวจเลยพาทั้งชินจิงและชิโร่มาส่งที่บ้าน และตำรวจยังบอกพ่อแม่ของชินจิงว่าไม่นำนาชิโร่มาทิ้งไว้ข้างนอกอย่างนี้ (เพราะตำรวจเข้าใจว่าชินจิงชื่อชิโร่) แม่เลยต้องอนุญาตให้เลี้ยงชิโร่ได้ ชินจิงรักชิโร่มากและคิดว่าชิโร่เป็นน้องชายและเพื่อนเล่นของตน แต่ด้วยความเป็นเด็กจึงไม่ค่อยดูแลเอาใจใส่มันสักเท่าไร (เหมือนเล่นของเล่นแล้วไม่ยอมเก็บ) ทำให้แม่ต้องคอยเตือนจนบางครั้งก็ต้องบอกชินจิงว่า ถ้าไม่ดูแลชิโร่แม่จะเอาไปให้คนอื่น ชินจิงจึงยอมหันมาดูแลเอาใจใส่ชิโร่

4.9 ขี้ลืมและขี้เกียจ

พฤติกรรมของชินจิงที่มักพบเห็นบ่อยๆ ในการ์ตูนคือ การขี้ลืมและขี้เกียจของชินจิง ชินจิงเป็นเด็กความจำสั้นในระหว่างที่กำลังทำสิ่งหนึ่งอยู่ เมื่อมีสิ่งอื่นมาเบี่ยงเบนความสนใจชินจิงก็จะละทิ้งสิ่งที่ทำอยู่ก่อนและหันไปสนใจสิ่งใหม่ สุดท้ายก็ลืมว่างานเก่ายังทำไม่เสร็จ บ่อยครั้งที่นิสัยขี้ลืมของชินจิงทำให้มิซาอะและเพื่อนๆ ของชินจิงได้รับความเดือดร้อน รวมไปถึงชิโร่สุนัขของชินจิงด้วย เพราะชินจิงลืมให้อาหารชิโร่ จนชิโร่หิวตาย ชินจิงยังเป็นเด็กที่ชอบนอนตื่นสายจนแม่ต้องเดินไปปลุกเป็นประจำ และมักทำผิดอดเวลาที่แม่ไปปลุกทำให้แม่ต้องโมโหอยู่บ่อยๆ

ตัวอย่าง การขี้ลืมและขี้เกียจของชินจิง จากตอน ไปซื้อของ

แม่เรียกใช้ให้ชินจิงไปซื้อของตอนแรกชินจิงก็อดอดไม่ยอมไปจนแม่ต้องนำของมาล่อว่า ถ้าไปซื้อของกลับมาแม่จะให้ขนมเป็นรางวัล ก่อนไปแม่จดของที่จะฝากชินจิงซื้อไว้ในกระดาษโน้ตแต่ชินจิงลืมหยิบไป พอไปถึงร้านคนขายของก็ถามชินจิงว่าจะรับอะไรชินจิงก็ตอบไม่ได้ คนขายของเลยถามเบอร์โทรศัพท์ที่บ้านชินจิงเพื่อที่จะได้โทรไปถามแม่ให้ แต่ชินจิงก็จำไม่ได้อีก สุดท้ายชินจิงเลยเดินกลับบ้านมาตัวเปล่ามาถามแม่ที่บ้านว่าเบอร์โทรศัพท์ที่บ้านของตนเบอร์อะไร แม่เห็นเลยทำท่าทางเอือมระอาและออกไปซื้อของด้วยตนเอง

4.10 ตีความหมายคำพูดผิดและนำไปปฏิบัติผิดๆ

ซินจังเป็นคนที่ไม่ค่อยยอมฟังเวลาที่คนอื่นพูด หรือบางครั้งรับฟังแต่ก็ตีความหมายไปผิดๆ ดังนั้นผลสุดท้ายซินจังมักจะกระทำผิดวัตถุประสงค์ผู้พูดอยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะเวลาที่แม่หรือคุณครูโยชิ นาง่าสั่งงานซินจัง ซินจังมักทำเป็นอีกอย่างมาให้ การตีความหมายคำพูดผิดและนำไปปฏิบัติผิดๆ ของซินจังกลายเป็นมุขตลกขบขันของการ์ตูน

ตัวอย่างการตีความหมายคำพูดผิดและนำไปปฏิบัติผิดๆ จากตอน เดินเล่นกับ เจ้าชิโร่

แม่สั่งให้ซินจังพาชิโร่ไปเดินเล่นในสวนสาธารณะ และสอนว่าถ้าชิโร่จู่จาระก็ให้เอาถุงไปเก็บจู่จาระมาด้วย (เพราะเป็นธรรมเนียมการรักษาความสะอาดของคนญี่ปุ่น) แต่ซินจังก็เข้าใจว่าแม่ต้องการเก็บสะสมจู่จาระของสุนัข พอเวลาชิโร่จู่จาระซินจังก็รีบเก็บใส่ถุง และยังไปเก็บจู่จาระของสุนัขตัวอื่นๆ มาให้แม่อีกด้วย จนแม่สงสัยว่าทำไมชิโร่ถึงได้จู่จาระมากนัก

ตัวอย่างการตีความหมายคำพูดผิด จากตอน การป้องกันหวัดคือการกลัวคอก

เนื่องจากช่วงนี้เป็นอากาศหนาว เมื่อซินจังกลับมาถึงบ้านแม่สั่งให้ซินจังไปล้างมือให้สะอาดและกลัวคอกเพื่อป้องกันหวัด โดยแม่ให้เหตุผลแก่ซินจังว่า อากาศข้างนอกเต็มไปด้วยเชื้อหวัด ดังนั้น ต้องกลัวคอกไม่ให้หวัดเข้าไปในคอก ซินจังก็ยอมทำตามที่แม่บอกและทำท่าจะเอาอวัยวะเพศของตนทำความสะอาดล้างน้ำไปด้วย โดยซินจังให้เหตุผลกับแม่ว่า วันนี้เอาข้างน้อยออกมาอวด ดังนั้นมันจึงโดนอากาศข้างนอกเหมือนกันจึงต้องเอามากกลัวด้วย แม่ต้องส่ายหน้าอย่างเอือมระอาในพฤติกรรมของลูกชาย

4.11 มีความคิดแก้ปัญหาไม่เหมือนคนทั่วไป

การคิดแก้ปัญหาของซินจังมักเป็นความคิดแบบแปลกกว่าที่เด็กคนอื่นคิดกัน เมื่อซินจังเผชิญปัญหาอย่างหนึ่งซินจังจะพยายามหาหนทางแก้ไขเฉพาะหน้า บางครั้งก็ใช้วิธีแบบฉลาดแกมโกง บางครั้งเป็นลักษณะพิเรน ด้วยความที่เป็นภาพยนตร์การ์ตูนบางครั้งวิธีการแก้ปัญหาของตัวละครจึงดูเกินจริงไปบ้าง ซึ่งซินจังมักมีวิธีคิดแก้ปัญหาแบบแปลกๆ แบบที่คนทั่วไปไม่ค่อยทำกัน แต่สุดท้ายผลจากการแก้ไขปัญหามาของซินจังมักทำให้เรื่องจบลงได้อย่างสวยงาม และซินจังมักได้รับการตอบสนองตามที่ตนเองต้องการเสมอ

ตัวอย่างการคิดแก้ปัญหาของซินจ้ง จากตอน จักรยานสามล้อแสนสนุก

เมื่อแม่พาซินจ้งไปซื้อของที่ห้างสรรพสินค้า ซินจ้งเห็นรถจักรยานสามล้อ แล้วนึกอยากได้ขึ้นมาแต่แม่ไม่ยอมซื้อให้ ซินจ้งจึงหนีออกไปเห็นเด็กคนอื่นๆกับซินจ้งอยากได้จักรยานสามล้อเหมือนกัน แต่เด็กคนนั้นใช้วิธีแบบเด็กคือ คือ ลงไปนอนร้องไห้งอแงแล้วแม่ของเด็กคนนั้นก็ซื้อรถจักรยานสามล้อให้ พอซินจ้งเห็นก็จะเลียนแบบบ้างแต่แม่ก็พูดตักคอกไว้ว่า “วิธีนั้นใช้ไม่ได้ผลกับแม่หรอก” ซินจ้งเลยเปลี่ยนวิธีใหม่ โดยมุดเข้าไปใต้กระโปรงเพื่อดูกางเกงในของแม่แล้วพูดเสียงดังว่า “ลายจุด” แม่รู้สึกอับอายและโมโหมากแต่ก็ยังใจแข็งไม่ยอมซื้อจักรยานสามล้อให้ซินจ้ง ซินจ้งเลยแกล้งเดินไปใกล้ผู้หญิงคนหนึ่งที่เคยเดินผ่านมาแล้วหันไปมองแม่ด้วยสายตาทำทนายแล้วพูดว่า “กางเกงในของคนที่ใส่อะไรน้ำ” แม่ก็ตกใจคิดว่า ซินจ้งจะไปเปิดกระโปรงผู้หญิงคนนั้นเลยจำใจยอมซื้อจักรยานสามล้อให้ซินจ้งจนได้

ตัวอย่างการคิดแก้ปัญหาของซินจ้ง จากตอน พ่อไม่มีคิ้ว

ระหว่างที่พ่อนอนหลับซินจ้งคิดจะเอาใจพ่อด้วยการช่วยโกนหนวดให้ แต่ก็เผลอไปโกนคิ้วของพ่อแทน ด้วยความที่กลัวพ่อจะว่า ซินจ้งเลยไปเอาสาหร่ายบ้าง กุ้งบ้าง มาทำเป็นคิ้วของพ่อ แต่ก็ยังดูไม่เหมือนเดิม สุดท้ายเลยใช้สีเมจิกมาวาดคิ้วของพ่อ พอตีเป็นจังหวะที่พ่อพลิกตัวเลยทำให้คิ้วถูกวาดเป็นขีดยาวกลางหน้าผากของพ่อ เมื่อพ่อตื่นขึ้นมาเห็นสภาพคิ้วตัวเองก็ตกใจมาก แต่ก็ไม่ได้ทำโทษซินจ้งแต่อย่างใด และกลับกลายเป็นว่าหน้าตาของพ่อทำให้เป็นที่ตลกขบขันของครอบครัว

ตัวอย่างการคิดแก้ปัญหาของซินจ้ง จากตอน คินนี้จะเล่นดอกไม้ไฟนะ

แม่พาซินจ้งไปซื้อของที่ห้างสรรพสินค้าระหว่างที่เดินเลือกซื้อของ ซินจ้งเห็นดอกไม้ไฟวางขายอยู่ก็อยากได้เลยเดินไปหาแม่ แต่แม่ก็ทำท่าทางไม่สนใจเพราะมัวแต่เลือกเสื้อผ้าที่กำลังลดราคาอยู่ ซินจ้งก็พูดแบบน้อยใจกับแม่ว่า “เห็นว่าเรื่องของผมไม่สำคัญใช่ไหม” แล้วแม่ก็บอกซินจ้งว่า “ถ้าเป็นเด็กดีจะคิดว่าสำคัญ” แล้วแม่ก็เลือกของต่อไป ซินจ้งโมโหมากเลยวางแผนแกล้งทำเป็นหลงทางแล้วให้ประชาสัมพันธ์ประกาศเรียกแม่ให้มารับที่แผนกขายดอกไม้ไฟ พอแม่เดินมารับซินจ้งก็ถามพนักงานประชาสัมพันธ์ว่า ตนเองเป็นเด็กดีหรือไม่ พนักงานก็บอกว่าซินจ้งเป็นเด็กดี แล้วสุดท้ายแม่เลยต้องยอมซื้อดอกไม้ไฟให้ซินจ้งจนได้

4.12 ชินจังเป็นคนร่าเริง สนุกสนาน

ชินจังเป็นเด็กร่าเริงสนุกสนานได้ในทุกสถานการณ์ จนกลายเป็นลักษณะของเด็กที่ไม่ค่อยใส่ใจความรู้สึกของคนอื่นและสถานการณ์รอบข้าง หรือแม้แต่ในช่วงที่ตกอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่คับขันและตึงเครียด แต่ชินจังก็แสดงออกถึงความสนุกสนาน ร่าเริง และทำให้บุคคลที่ตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกันนั้นคลายเครียดขึ้นมาได้

ตัวอย่างการแสดงความสามารถ ร่าเริงของชินจัง จากตอน อยู่ด้วยกันกับ

พนักงานลิฟต์สาว

ชินจัง พนักงานกดลิฟต์ พร้อมทั้งแม่ลูกอีกคู่หนึ่งติดอยู่ในลิฟต์ในห้างสรรพสินค้า ในขณะที่แม่ลูกกำลังบ่นหรืออยู่นั้น ชินจังก็ใจดีหยิบขนมเม็ดๆ ในกระเป๋าแบ่งให้ทั้งสองก็ทานไป พร้อมทั้งถามว่าชินจังขนมที่ให้นั้นเป็นอะไร ชินจังก็ตอบว่า เป็นอาหารของชิโร่ที่เมื่อเช้าแย่งมากิน แต่ยังไม่ได้อกิน ทั้งแม่และลูกเลยทำท่าทางจะอาเจียน ระหว่างที่ติดลิฟต์อยู่ร่วม 2 ชั่วโมงนั้น คนอื่นๆ ต่างกลัวว่าจะไม่ได้ออกจากลิฟต์นั้น ชินจังก็ทำท่าเต้นระบำกันให้ดู (เป็นการเต้นรำที่ชินจังคิดขึ้นเองโดยเดินสายสะโพกไปมาแล้วใช้มือตบสะโพกด้วย) แล้วชินจังยังชวนทุกคนมาเต้นระบำเพื่อผ่อนคลายทุกคนก็เลยทำตามชินจังกันอย่างสนุกสนานและหายเครียด สุดท้ายลิฟต์ก็สามารถเปิดออกได้

ตัวอย่างการแสดงความสามารถ ร่าเริง สนุกสนาน จากตอน เอาแต่ใจไปซื้อของ

ชินจังได้เงิน 500 เยนเป็นของขวัญปีใหม่จากพ่อและแม่ เลยไปซื้อของกับมาซาโอะและโบจัง ระหว่างที่เลือกของชินจังอยากได้หุ่นยนต์หน้ากากแอ็คชั่นแต่เงินไม่พอ โบจังแนะนำให้ไปซื้อของอย่างอื่น สุดท้ายชินจังก็ไม่สามารถเลือกซื้ออะไรได้เพราะของที่อยากได้นั้น ล้วนราคาแพงกว่าเงินที่ตนมี แต่มาซาโอะกับโบจังกลับซื้อของได้ แต่ชินจังก็ไม่เสียใจและยังไปเล่นของเล่นของมาซาโอะกับโบจังอย่างสนุกสนาน

ตัวอย่างการแสดงความสามารถ ร่าเริง สนุกสนาน จากตอน แข่งเล่นม้าไม้

คุณครูโยชิ นาง่าสอนเด็กนักเรียนเล่นม้าไม้ เด็กนักเรียนบางคนเล่นไม่ได้ แต่ชินจังสามารถเล่นได้เก่งสร้างความประหลาดใจให้เพื่อนๆ อย่างมาก พอคุณครูมัดชิซึกะผ่านมาเห็นก็ทำให้ห้องคุณครูโยชิ นาง่ามาเล่นแข่งม้าไม้กับเด็กนักเรียนห้องของตน คุณครูโยชิ นาง่ากลัวเสียหน้าเลยรับคำท้า แต่ผลสุดท้ายเด็กนักเรียนห้องคุณครูมัดชิซึกะเล่นได้ดีกว่า คุณครูทั้งสองเลยแข่งกันเอง มีแต่เพียงชินจังที่ไม่สนใจกับเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น ชินจังก็เล่นม้าไม้ของตนไปเรื่อย

และสามารถเล่นคนเดียวบนม้าไม้ 4 อัน แล้วให้เหตุผลกับเพื่อนๆ และคุณครูว่าม้าต้องมี 4 ขาถึงวิ่งได้ ทำให้คุณครูพากันแปลกใจและเลิกทะเลาะกันในที่สุด

4.13 แก๊งเพื่อน แก๊งคนอื่นและสัตว์

แม้ชินจังจะรักเพื่อน ช่วยเหลือเพื่อน รวมถึงรักชิโร่ด้วย แต่ชินจังก็ยังชอบแหย่ชอบแกล้งทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนด้วยเช่นกัน ชินจังชอบไปพูดเล่นกับคาซาม่าคุง และวุ่นวายกับคาซาม่าจนคาซาม่าโมโหอยู่บ่อยๆ บางครั้งชินจังยังแกล้งคุณครูทำให้คุณครูโมโหด้วยเช่นกัน รวมถึงชอบเล่นกับชิโร่แรงๆ หรือเวลาพาชิโร่ไปไหนก็มักจะลากไปมาอย่างไม่สนใจว่ามันจะเจ็บหรือไม่

ตัวอย่างการแก๊งเพื่อนของชินจัง จากตอน คินนี่นอนพักแรมที่โรงเรียน

คุณครูโยชิ นาง่าสั่งให้นักเรียนปูที่นอนในห้องให้เรียบร้อย ซึ่งคาซาม่าสามารถปูที่นอนได้อย่างสวยงามจนเพื่อนๆ พากันชม แต่ระหว่างนั้นชินจังก็แอบมาเล่นที่นอนของคาซาม่าที่ปูเสร็จแล้ว โดยการม้วนไปมาบนที่นอนแม้คาซาม่าจะเตือนอย่างไรชินจังก็ไม่สนใจ สุดท้ายคาซาม่าโมโหมากเลยลงมือจะชกชินจังแต่ชินจังก็หนีรอดไปได้ ทิ้งให้คาซาม่ายืนน้ำตาตกด้วยความเจ็บใจ

ตัวอย่างการแก๊งคุณครู จากตอน มาซาโอะคุงเลี้ยงหมูแฮมสเตอร์

มาซาโอะแอบเอาหมูแฮมสเตอร์มาเลี้ยงที่โรงเรียน พอคุณครูโยชิ นาง่าเห็นก็กลัวมาก ชินจังเห็นคุณครูทำท่าตกใจกลัวเลยหยิบหมูเข้าไปใกล้ๆ คุณครูแล้วพูดว่า “สนุกนะลองเล่นดูไหม” คุณครูโยชิ นาง่าตกใจมากเลยเอามือปิดหมูออกไป จนหมูวิ่งหายไปข้างนอก

4.14 ชินจังเป็นเด็กมีความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์ของชินจังจะเป็นแบบแปลกประหลาด เช่น ชินจังปั้นดินน้ำมันเป็นสุนัขจิ้งจอกหน้าเป็นรูปก้น ทำให้คุณครูโยชิ นาง่าประหลาดใจแต่ก็ต้องยอมรับในความเป็นคิดแบบศิลปะของชินจัง หรือเมื่อคุณครูสอนให้นักเรียนเต้นรำประกอบจังหวะดนตรี แต่ชินจังกลับเต้นรำในแบบของตนเองเป็นท่าพิริ้วไหวสวยงามไปมา แต่ก็ดูสวยงามทำให้เพื่อนๆ ชอบและเต้นตามชินจัง แต่ก็มีเพียงคาซาม่าและคุณครูโยชิ นาง่าเท่านั้นที่ทำท่าทางเห็นอึ้งใจ

ความคิดสร้างสรรค์ในด้านศิลปะของซินจิ้งนับเป็นพรสวรรค์อย่างหนึ่ง ซินจิ้งสามารถเขียนภาพนิทานขึ้นมาเอง โดยตั้งชื่อเรื่องว่า “การผจญภัยของหมูกระต๊ากกระต๊าก” แม้จะมีเพียง 2 หน้า คือมีหน้าเริ่มต้น และหน้าสุดท้าย แต่ก็ถือเป็นความเก่งของเด็กในระดับอนุบาลอย่างซินจิ้ง

4.15 ซินจิ้งเป็นเด็กพูดโกหก

นิสัยโกหกเป็นนิสัยที่ไม่ค่อยดี แต่เด็กๆ มักชอบพูดโกหก โดยเฉพาะในเรื่องที่ตนเองไม่อยากถูกดุ ซินจิ้งก็เช่นกัน ซินจิ้งชอบพูดโกหกกับพ่อแม่อยู่บ่อยๆ โดยเฉพาะโกหกในเรื่องการรับประทานอาหารเช้า เนื่องจากซินจิ้งไม่ยอมทานพริกหยวก แต่แม่ก็บังคับให้ซินจิ้งทานอยู่เป็นประจำ เพราะพริกหยวกมีประโยชน์ต่อร่างกาย เวลาทานข้าวเสร็จซินจิ้งจะอมพริกหยวกไว้ข้างแก้ม พอแม่ถามว่าอิมแล้วหรือซินจิ้งก็จะก้มหน้าก้มตาโกหกแม่ว่า อิมแล้ว แล้วรีบลุกไปคายพริกหยวกในห้องน้ำ แต่บางครั้งก็ถูกแม่จับได้

บางครั้งการพูดโกหกของซินจิ้งทำให้พ่อแม่ทะเลาะกันเพราะซินจิ้งชอบพูดเติมแต่งเรื่องราว เช่น เมื่อพ่อโทรศัพท์กลับมาที่บ้านแต่ซินจิ้งเป็นคนรับสาย พ่อบอกซินจิ้งว่าคืนนี้ไม่กลับมาอนบ้านเพราะมีงานยุ่ง แต่ซินจิ้งกลับไปบอกแม่ว่า “วันนี้พ่อไม่กลับบ้านจะนอนค้างที่บริษัทกับสาว ๆ” ทำให้แม่โมโหพ่อมาก

4.16 ซินจิ้งกล้าหาญ และกล้ายอมรับผิด

การแสดงความกล้าหาญ และการยอมรับผิดเป็นพฤติกรรมที่ดีอันหนึ่งของซินจิ้ง แม้จะพบไม่มาก แต่การแสดงพฤติกรรมแบบนี้ของซินจิ้งจะเป็นไปโดยที่ซินจิ้งไม่ตั้งใจ อาจเป็นเพราะซินจิ้งเป็นเด็กที่ไม่ค่อยกลัวอะไร กล้าแสดงออก ทำให้กลายเป็นความกล้าหาญ กล้าทำในสิ่งที่คนอื่นไม่กล้า

ตัวอย่างแสดงความกล้าหาญของซินจิ้ง จากตอน จะเล่นกับพวกชอบแกล้งคน

ซินจิ้งชวนมาซาโอะคุงไปเล่นที่สวนสาธารณะ แต่มาซาโอะไม่อยากไปเพราะแถวนั้นมีพวกชอบแกล้งเด็กอยู่ แต่ซินจิ้งก็ไม่วู้อึกกลัวกลัวอยากไปพบกับพวกนั้น พอซินจิ้งไปพบเด็กคนนั้นก็ชวนเล่นจนเด็กคนนั้นรู้สึกชอบซินจิ้งเลยชวนให้มาเป็นลูกน้อง ซินจิ้งได้ยินก็ทำท่าดีใจ ทั้งที่จริงแล้วซินจิ้งไม่เข้าใจว่าลูกน้องคืออะไร สุดท้ายเด็กชอบแกล้งคนนั้นจะมาแย่งขนม

มาซาโอะชินจังก็เลยเข้ามาขวางไว้ เป็นจังหวะเดียวกับที่แม่ของเด็กชอบแก้มเดินมาพอดี เลยทำโทษเด็กคนนั้นและพากลับบ้าน มาซาโอะเลยขอบคุณชินจังและชมว่าชินจังเป็นเด็กกล้าหาญมาก

ตัวอย่างการแสดงความกล้าหาญในการยอมรับผิดของชินจังจากตอน น้องชายของผมเป็นลูกเจี๊ยบ

ชินจังเอาลูกเจี๊ยบที่เจ้าของร้านทำตกไว้ข้างถนนไปเลี้ยงที่บ้าน แม่เห็นเลยบอกให้ชินจังเอาไปคืนเจ้าของ แต่ชินจังก็ทำท่าไม่อยากจะไปคืนและอยากเลี้ยงไว้เอง แม่ต้องสอนชินจัง สุดท้ายชินจังก็เลยนำไปคืนเจ้าของร้าน แม่ตอนแรกๆ ชินจังจะไม่กล้าไปคืน เพราะอยากได้ลูกเจี๊ยบมาเลี้ยงไว้เอง แต่ในที่สุดก็เดินเข้าไปคืนเจ้าของร้านจนได้ เจ้าของร้านเห็นลูกเจี๊ยบก็ดีใจเลยยกลูกเจี๊ยบตัวนั้นให้ชินจังเป็นรางวัล

ตัวอย่างการแสดงความกล้าในการยอมรับผิดของชินจัง จากตอน พาชิโร่ไปเดินเล่น

ชินจังพาชิโร่ไปเดินเล่น แต่ชิโร่ไปถ่ายอุจจาระอยู่หน้าบ้านผู้หญิงคนหนึ่ง ชินจังแสดงความกล้าเดินไปกดกริ่งบ้านหลังนั้นแล้วขอยืมพลั่วเพื่อที่จะมาตักอุจจาระของชิโร่ไปทิ้ง เจ้าของบ้านเห็นก็ชมเชยชินจังว่าเป็นเด็กดี

4.17 ชินจังไม่ยอมรับผิด และชอบใช้คำพูดแก้ตัวทำให้ตนเองถูก หรือโยนความผิดให้ผู้อื่น

พฤติกรรมที่ตรงข้ามกับการยอมรับผิดของชินจังคือ การไม่ยอมรับผิด และชอบใช้คำพูดแก้ตัวให้ตนเอง แม้ว่าความจริงแล้วตัวชินจัง เป็นต้นเหตุในการก่อเรื่องวุ่นวายแต่กลับใช้คำพูดตำหนิติเตียนคู่สนทนา และพลิกสถานการณ์ทำให้คู่สนทนากลายเป็นผู้ผิดแทน

ตัวอย่างการไม่ยอมรับผิดของชินจังจากตอน คินนี่นอนพักแรมที่โรงเรียน

วันนี้เป็นวันนอนพักแรมที่โรงเรียน คุณครูโยชิ นาง่าสั่งให้ทุกคนจัดที่นอนแล้วนอน ชินจังก็ไปสร้างควมวุ่นวายกับคาซาม่าคุงจนคาซาม่าโมโห พอจะนอนชินจังรู้สึกนอนไม่หลับเลยชวนคาซาม่าไปเล่นแต่คาซาม่าไม่สนใจ ชินจังเลยดึงหมอนของคาซาม่าออกมาแล้วขว้างไปที่อื่น แต่เผอิญไปถูกคุณครูโยชิ นาง่าที่หลับอยู่คุณครูถามว่า “ใครขว้างมา” ชินจังก็ตะโกนกลับไปว่า “เป็นหมอนของคาซาม่าคุง” แม้ชินจังไม่ได้พูดโกหกแต่ก็ไม่ยอมรับความจริงซึ่งเป็นความผิดที่ตนก่อขึ้น

ตัวอย่างการไม่ยอมรับผิดของซินจิงจากตอน Pizza มาส่ง
 ระหว่างที่แม่กำลังนั่งดูรายการพิชซ่าที่จะส่งมาทานที่บ้าน สักพักเครื่องบิน
 กระดาษที่ซินจิงพับก็ร่อนมาชนที่หัวแม่ แม่ก็ตำหนิซินจิงว่า “เอาเครื่องบินกระดาษไปชนคนอื่นมัน
 ไม่ดีนะ” แต่ซินจิงก็ไม่ยอมรับผิดและเถียงแม่ว่า “เครื่องบินมันบินอยู่เฉยๆ แม่เอาหน้ามาชนเอง
 ต่างหาก”

4.18 **ซินจิงมีความตั้งใจเอาจริงเอาจัง**

ความตั้งใจเอาจริงเอาจังของซินจิงพบได้เพียงแค่ 1 ครั้ง จาก 245 ตอน ทั้งนี้
 เพราะลักษณะการแสดงพฤติกรรมที่ผ่านมาของซินจิงเป็นการสร้างความวุ่นวายให้ผู้อื่นเป็น
 ส่วนใหญ่ แต่สถานการณ์ที่ทำให้ซินจิงกลายเป็นเด็กที่ตั้งใจเอาจริงเอาจังได้ คือ สถานการณ์ใน
 วันแม่ เพราะเพื่อนๆ ของซินจิงหลายคนต่างเตรียมของที่จะให้แม่ในวันแม่ มีแต่ซินจิงที่นึกไม่ออก
 ว่าจะเตรียมอะไรดี จะซื้อดอกไม้ให้แม่ก็มีเงินไม่พอ ซินจิงเลยตัดสินใจทำบัตรทูปไหลให้แม่
 สามารถเรียกใช้ตนมาทูปไหลได้ตลอดเวลาถ้ามีบัตรใบนี้ รวมทั้งยังวาดภาพแม่เพื่อมอบให้เป็น
 ของขวัญอีกด้วย ซึ่งซินจิงพยายามวาดภาพแม่ของตนอย่างตั้งใจออกตั้งใจ แต่วาดที่ไรภาพที่ออกมา
 จะเป็นภาพแม่ที่ดูร้ายมีเขายูบนหัว ซินจิงเลยพยายามวาดออกมาใหม่จนกลายเป็นภาพแม่ที่ดู
 ยิ้มแย้มแจ่มใส เมื่อแม่มาเห็นก็รู้สึกดีใจกับสิ่งที่ซินจิงตั้งใจทำให้เป็นอย่างมาก

จากการวิเคราะห์ลักษณะการแสดงพฤติกรรมของซินจิงทั้งหมด 18 พฤติกรรม พบว่า มีทั้ง
 พฤติกรรมด้านบวกและลบ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นการแสดงออกทางด้านลบ 91% และเป็นพฤติกรรม
 ด้านบวก 9% ซึ่งจากพฤติกรรมที่พบทั้งหมดวิเคราะห์ได้ว่า การ์ตูนซินจิงจอมแก่นใช้ พฤติกรรม
 ด้านลบของตัวละครซินจิงเป็นจุดเด่นในการบอกเล่าพฤติกรรมของเด็ก โดยเฉพาะการใช้คำพูดที่
 ไม่เหมาะสม การแสดงความซุกซน และการแสดงออกทางเพศอย่างตรงไปตรงมาของตัวการ์ตูน

จากข้อสังเกตของผู้วิจัยพบว่า การ์ตูนซินจิงจอมแก่นเล่นตลกกับมุขที่เกี่ยวกับพฤติกรรม
 ของตัวการ์ตูน โดยเฉพาะพฤติกรรมในด้านลบเสียเป็นส่วนใหญ่ และนำเสนอภายใต้สถานการณ์
 ที่พบได้ทั่วไป ไปในชีวิตประจำวัน การตัดสินใจแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ ของตัวละครมาจาก
 ความคิดของตัวเอง และเนื้อหาของการ์ตูนในบางตอนเราจะพบว่ามีความคล้ายคลึงกับ
 เหตุการณ์ที่เราเคยประสบมา หรือคล้ายกับที่เคยเห็นเด็กๆ โกลัตัวเราแสดงออก ในขณะที่เดียวกัน

การสร้างควมวุ่นวายของตัวการ์ตูนจีนจึงที่พบเห็นในบางตอนก็ดูเกินจริงไปบ้าง เพราะคงไม่มีเด็กในโลกแห่งความจริงคนใดที่จะสร้างปัญหาและความวุ่นวายได้ตลอดเวลาเหมือนซินจัง

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า การ์ตูนจีนจึงจอมแก่นไม่ปรากฏภาพการแสดงออกถึงความรุนแรงในลักษณะเลือดท่วมจอ ทั้งนี้เพราะการ์ตูนเรื่องนี้ไม่ใช่การ์ตูนในแนวต่อสู้ จึงไม่ปรากฏภาพความรุนแรงดังกล่าว แต่ปรากฏภาพความก้าวร้าวผ่านการแสดงพฤติกรรมของตัวละคร ด้วยท่าทางและคำพูด รวมถึงภาพการแสดงพฤติกรรมทางเพศ เช่น ภาพอวัยวะเพศของเด็ก ภาพการแสดงท่าทางทะเลาะ ทำท่าทางเจ้าชู้จีบผู้หญิง เป็นต้น แต่ด้วยความเป็นการ์ตูนแนวตลกและพูดถึงการแสดงพฤติกรรมของเด็ก ภาพที่ออกมาจึงดูตลกขบขันมากกว่าที่จะเป็นภาพที่ดูโป๊ วาบหวาม หรือไม่เหมาะสม

